(SRI VERENDRA PATTIL)

Only yesterday, I have received a reply from the Prime Minister. I thought that I must bring this also to the notice of the House. In that reply, I want to make it very clear, nothing has been said about sending the proposals. But it appears from the letter that the proposals that were sent through the officers who had come here, were only of a tentative nature and the Prime Minister feels that I should go over to Delhi to discuss this problem of Maharashtra and Mysore or the implementation of the Mahajan Commission Report. So, I am going to send a reply in a day or two. I want to make it clear that when I get an invitation from the Planing Commission to attend the National Development Counsil meeting, which is is going to be held on the 21st and 22nd of this month I have made up my mind togoto Delhi not only to attend the National Development Council meeting but also attend the Chief Minieters Conference which is going to be held the next day, I think I will have an opportunity to discuss this problem and also with the Prime Minister and with the Union Home Minister so far as the Cauvery waters issue isconcerned I may discuss it with the Union Minister for Irrigation and power there. I am sending a reply to the Prime Minister saying that I am going to Delhi and I will have an opportunity to meet the Prime Minister and other leaders to discuss this matter, and further developments, as and when they take place I will be in a position to apprise this House.

BUDGET ESTIMATE FOR 1970 DEMANDS FOR GRANTS

Demand Nos. 20, 23, 38, and *51*

Sri M. NAGAPPA : Sir I rise to a Point of Order. It is the practice in other Assemblies and even in Parliment that before the damands are discussed, actual expendture accounts of 1969–70 are to be given. Unless they are gived this House will not be in position to discuss the new budget. The same proeedure may be followed here also, if not for this Demand at least for future Demands coming up from tomorrow.

Mr. SPEAKER:— There is no point of Order. Here is a suggestion and I shall consider it. I do not know whether there is such practice in Delhi. I shall find out.

Sri B. RACHAIAH (Minister for Agriculture):— Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move.

"That a sum not exceeding Rs. 11,19,54,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respect of 'Agriculture'."

MR. SPEAKER: Motion moved:—

"That a sum not exceeding Rs. 11,19,54,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respect of 'Agriculture'."

Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Minister of State for Forests)—

Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move:—

"That a sum not exceeding Rs. 7,55,95,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day ef March 1971, in respect of 'Forest'."

Mr, SPEAKER: Motion moved:—

"That a sum not exceeding Rs. 7,55,95,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respect of 'Forest.'"

Sri ALUR HANUMANTHAPPA (Minister of State for Forests):— Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move:

"That a sum not exceeding Rs. 24,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respect of 'Capital Outlay on Forests'."

Mr. SPEAKER:— Motion moved:—

"That a sum not exceding Rs. 24,00,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respect of 'Capital Outlay on Forests'."

Sri G. B. SHANKARA RAO (Minister of State for Veterinary Services, Animal Husbandary and Dairy Development):—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move.

"That a sum not exceeding Rs. 2,05,76,000 be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respet of 'Animal Husbandary'."

MR. SPEAKR:-- Motion moved: --

"That a sum not exceeding Rs. 2,05,76,000 be granted to the Goveremnnt to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1971, in respect of 'Animal Husbandary'."

All the above Demands are before the House.

SRI M. NAGAPPA:— Sir, what about cut motions—?

MR. SPEAKER: As regards the point raised by Hon. Member Sri Nagappa, I would like to inform him, that practiese him that the followed is that in this House cut motions are not actually moved but they are taken into referred to by the Hon. Members while participating in the debate and also by the Hon, Minister while replying to the debate.

SRI M. NAGAPPA: This is the practise followed in our Legislature, But so far as the practiese in Parliament and other Legislatures is concerned, the cut motions are moved. Even in the rules of procedure there is a provisions for moving the cut motions. Therefore I request the hon. Speaker to follow the rules of procedure and allow the Hon. Member to move their cut motion.

MR. SPEKER: On this point one of my predecessor Sri S. R. Kanthi has given an elaborate ruling The difficulty is that when once the cut motion are moved they have to be put to vote. That takes lot of time and thereby the Members will not get sufficient time to speak on the demand itself Therefore, it is better to follow the connection that has been established in our house in this regard. I now call upon hon. Member Sri Channabasappa to speak. He has been allotted only 20 minutes time.

SRI H. M. CHANNABASAPPA (Periyapatna) :—Mr. Speaker Sir, I am afraid, it would be very difficult to do any justice to this vast subject within the short time allotted to me.

Sir, Agriculture is associated with Animal Husbandry on the one side and Foresz on the other side. The Hon. Ministers concerned have moved their demands just now. I oppose this demands not because I want to oppose butthe Government has failed in its duty to take note of what has been said on the floor of this House and elseware to add some vigour to the development in agriculture I would like to draw the attention of this House to my speech made on 18th March 1969 while speaking on the budget. I have made aa exhaustive speech taking every aspect of agricaltural development and also made a number of

suggestions for adoption by the Government. We have waited for one year. The policies programmes and planning etc., in the Agriculture Department are going on in the same old way. I have begun to feel that it serves no useful purpose to make an exhaustive study of this subject and make suggestion thereto, because the Government is is deaf, it has no heart and they have no mind to adopt the suggestions. Therefore I would like to submit that there have been no honest efforts to inject enthusiasm and vigour in the Department of Agriculture to develop agriculture.

Firstly, I suggested last time to have a change in the relationship of the Uniou and the State in the matter of Agricultural Development I ask this Government through you whether they have moved one single paper in that direction No. relationship between the Union and the States in regard to agriculture has been the same as it was 30 years ago. I should submit that the Centre has usurped the powers oi planning, implemantation and various other activities in the agricultural field which do not exist in the constitution. What has the State Government done? Have they raised their little finger to show the limitations of the Government of India in the matter and take over and those functions and duties that are entrusted to them under the Constitution The agricultural sector cannot be considered in isolation of other economic seetors. To think of agricul ure as something that could be dealt in isolation and to that agriculture mean only land is an old strategy which may suit only to the old conceptiohs. But today as we have tried to understand the needs aspirations of the people of this country have increased and we could say that agriculture sector is the most complex sector in the Indian economy. The State Government is not capable of sayings to the Government of India that they have usurped the powers of the State Government and practically doing things which inhabited the production programmes in the country. They have not moved any paper in that direction.

Sir, there are a number of policies which affect Agriculture. For instance, it cannot be considered apart from and in insolation of the land distribution policy in this country. It cannot be considered separate from the land reforms policy in this country, it cannot be dealt with in isolation from the land utilisation policy that we have, it cannot be separated from the land development policy that we have, the co-operative policy that we have, the production policy that we have, the prise structure, the priee policy that we have, the distribution policy, the supplies and services policy, marketing policy a number of others policies which affect the economy of this country. Therefore, agriculture is a thing which has got to be considered in relation to what we do in all other sectors of economy and it cannot be

(SRI H. M. CHANNABASAPPA)

dealt with in isolation. And within these twenty minutes Sir, you can hardly expect me to speak on one or two of these aspects which affect agriculture.

I want to remind my Hon'ble Friend Sri Rachiah, who heads this biggest department, which once was a neglected department, that this is probably a Department which is responsible for the economic growth of this country. You will please remember Sir- Agriculture contributes 50 per cent of the national income in this conntry. It supplies 50 per cent of the raw materials required for all our industries in this country and it supplies the wherewithal required for the entire nation. But what is it that we are giving back to agriculture and to the farmer who it making a contribution ? What is it that plough back to agriculture, exept perhaps lip-sympathy, at the election time, when you go and ask for the votes. I do not say that you have not done anything and no progress has been achieved. I do state that vast strides have been made in the field of agriculture, animal husbandry and forestry. But the returns are horrible and disportionate to the energy spent and resources spent. That is my complant, There is a proverb in Kannada which says: 'we went to bring a mountain, but we brought a mouse !' That is what is happaning here. Your policies on all these aspects which I enumerated just now, are not policies helpful to the growth of agriculture. On the other hand, they inhibit production. They are not production oriented and whatever you do, whether it is in the field of agriculture or any other sector of economy, Which is connected with agriculture or which is associated with agriculture, any section or any programme, which inhibits production must immediately he stopped. If agriculture grows, the country grows. If agriculture fails, the countries cannot prosper. That is the position.

Now, Sir, if I may quote the figures from the Planning Commission, it will show that there has been a regular attempt to second-rate agriculture. What has the Planning Commission allotted ? They say so much from the Platforms that agriculture is our foremost industry ? I ask, have you made any efforts to make it an industry ? I am sorry to state that it is still the same old subsistence farming that is going on today. It is the same old agriculture that was going on except for a few small percentage, just on the surface, who have been enthused to produce more, the very vast majority, about 95 per cent of the farmers are yet to receive, yet to secure the benefits that the country proposes to give. Our programm s and policies have not involed the farmers till today. Meetings are going on, seminars are going on, our officers jump from their place to Delhi and back from Delhi. Probably, hectic activities are going on, but judged by the results, that we have achieved, we cannot be complasc.nt. To tell you one instance, last

time, I suggested on the floor of this House-Memory is too short-I suggested that the Agriculture Department should not increase its scriptory work to such an extent as to engage the best heads in clerical work. This is a technical Department and this is a department which has to carry to the raiyat, all the benefits of research. The best of our officers, who are experts, in agriculture and various aspects of agriculture, they are made to sit in the office and are engaged in the drudgery or scriptory work. We are actually whisting our resources and our best minds bring forth nothing. What a cler kcan do, you entrust it to our technical men today. I suggest that the work of enthusing the farmer, carring the benefits of research to the farmer, it must be the strongest at the level of the farmer and not at the top. What is happening today, the Union Government which has absolutely nothing to do is engrossed in drawing programmes, policies of a character, having something to do with inter-state relationship with international relationhip, What is to do with the production programmes in the State. It is by directives of this kind ther, the polices of this country have been shaped. Even in Russia agriculture has failed because of this. Not only policies, but what to do and what not to do in a particular place, has to be decided in Delhi other words a thing to be done in Harihar people from Delhi have to say. You have a number of pattern schemes. I do not know; they must have died down by this time. Whether it suits the State or not, you ge money from the Central Government, and you take it up, not because it is useful, but because you get some money. Make a bold policy. Abandon the duplicate institutions which are the central and State Govervner schemes. How much money is going to be wasted on these things? These are matters of paramount importance. It is not the jugglaty of figuses that you have furnished, which has got to be commented upon. Once patterns and policies are properly defined, any ordinary man can implement. Last time, I suggested that the farmers must be involved in your planning. What is the good of somebody in Delhi planning something for a village in Mysore.? He plans and sends it to you and you say it is your own plan. I can quote instances after instances. But for want of time, I cannot do that. But straight away I can say that you have not invigorated this stagnant agriculture. I see the photo of Mr. Rachiah for example with some people who have grown maize or jawar and it is saiv there is green revolution in this country. Where is that green revolution?.

Sri B. RACHIAN :—In the field of Mr. Channabasappa!.

3-00 P.M.

Sri H. M. CHANNABASAPPA:--I am one nut of 310. 9 lakhs of people. It is not enough if one farmer here and one farmer here takes to agriculture.

(Sri H. M. CHANNABASAPPA)

The time should come all over the country very soon when all farmers, or at least a major portion of them, must transform this stagnant agriculture, this time-honoured subsistence form of agriculture into a commercial from of agriculture based on science and technology. Then alone I could congratulate the Minister and take him to my farm I know, or Hon. Minister, has some energy because you spring from a place form where I do. I have some soft corner for you, but the point is you are caught in the net. Your energies cannot come out ; you are surrouned by an atmosphere which renders you incapable of doing anything in spite of your energies and in spite of your willingness to do something. For instance, take this food policy. Do you think the food policy is something different from agriculture policy ? Your food policy in this country is only distribution oriented and not production oriented. Don't you think so ? He is nodding his head and so he is in agreement with me. So you agree that this food policy is detrimental to or inhibits production and it is not helpful to enthuse the farmers. Then what is it that you have done so far ? If some people in Bangalore or Mysore take a banner and go about in the streets, you simply begin to shiver and you forget that there are millions of people in this country who are suffering and still you do not turn your attention to them. But if 100 people go about in Bangalore with a banner, you straightaway run up to them and say 'I will do what you want.' But here is a price policy for which you have done nothing. The price policy in this country is not helpful to the producers. The Minister could have used all his influence at the inter-State Ministerial level to give a good price to the farmers. Unfortunately the price policy in this country is not production-oriented. I was very sorry to read a number of statements coming out from the inter-State Ministerial Conference. Unfortunately our Minister cannot change a full-stop or comma in them because everything is done by the Agricultural Price Commissioner who has to determine the prices in this country. He moves about in helicopters and aeroplanes and then even weeds look green to him and so he says that everything looks green and there is a green revolution and so he brings down the price from Rs. 50 to Rs. 40. He gives a report accordingly. By such a report the Agricultural Price Commissioner seals the fate of millions of agriculturists in this country. They simply copy the norms and formula adopted in other countries There are different formula adopted in different countries. Simply because a formula is is adopted in a particular country, it may not necessarily be good in India. We have got to evolve our own formula. Have you made any attempt to fix up the cost of cultivation here ? If you add the interest on capital invested and a reasonable margin of profit you can arrive at a fair price and declare your price policy. Here I may quote the price of rice that you are importing from outside. The import price is Rs. 102.5 and you are selling it here between Rs. 50 and 70. Actually you are subsidizing it between Rs. 32 and Rs. 44 for every quintal. In this way you are trying to fatten the foreign grower and giving only a

paltry sum of Rs. 40 or so to the indigenous grower. In this way you are doing a great injustice to our indigenous farmers who are actually maintaining our nation. At least give them their actual cost if not a profit. What is it that you have been doing for the past two decades ? You have been importing huge quantities of rice and in this way you must have lost Rs. 3,500 crores to the nation. At next time if I be here and you be there, please do not leave any occasion for me to charge you in this way. Either you function properly or you resign. These are the only two things open to a Minister in a democratic set-up. You are spending so much of money on fanciful programmes. I ask, why on earth are you carrying on this policy of co-operative farming : So much of money is being sunk on these fanciful policies which have not yet added anything to production. The only thing is they have been able to employ some people and pay them something. I am saying this because I have got occasion to see the working of these co-operative farming societies. Even the special Commissions that have been appointed to go into this question have opined that the amounts spent on these co-operative farming societies are all a waste. Still for the fancy of it, you have been carrying on with these schemes. Tell me with your hand on your heart whether the co-operative farming societies are doing any good. If not, close them down.

Sri B. RACHIAH. What about your Society :

Sri H. M. CHANNABASAPPA. I have formed this society for a different purpose altogether. It is because I do not want farms to be small and petty ; I have formed this society to increase production obviously to reduce the expenditure and obviously to bring science and technology in the functioning of farms. This society is functioning because of me. The moment I die, I assure you, this society also will die. You may ask me what about other societies. There leadershaip is wanting and therefore they cannot function efficiently. Don't go no presumptions which are not correct. In this country co-operative farming societies will not suceed unless we have proper climate for it. It may have succeeded elsewhere. In India in spite of all our experience, co-operative farming societies have not functioned well and they will not succeed and will not bring about the desired result. All the money that is spent on these societies is going waste and it is like throwing water into the gutter.

Sri. D. S. GOWDA. Will you accept the idea of co-operative farming societies if it is mooted by Smt. Indira Gandhi and Sri Jagjivan Ram :

Sri H. M. CHANNABASAPPA :— Whoever may say, I am definitely of the opinion that it is not a success and it is not going to be a success.

(SRI H. M. CHANNABASAPPA)

Therefore I am not hereto be guided or noseled by anybody, much less by big men or small men. I will be guided by reason and reason alone. So, by the time he comes next, if he continues to be the Minister for Agriculture, he must be bold enough to tell me, "I have examined these co-operative farming societies" and tell us that they have added to the production or else he must say, "I have taken your advice and closed them and saved so much of precious money".

The farmers' organisations are the only panacea for all their evils they are suffering from. In shaping policies on agriculture, price policy, food policy, production policy, land development policy, land utilisation policy- in all these matters the man who is actualy functioning as a farmer on the soil must participate and must be involved. Then alone you will have a realistic agricultural approach. If people who have nothing to do with agriculture, who have no knowledge of land and agriculteural problems begin to get involved in agricultral activities, I am fraid this will gave a death blow to agriculture Today the farmers' borums have become political bodies, only to catch power and money. Organisations of farmers must be built up at different levels and for different purposes. I was very happy when the other day the areca farmers came and told me that they have formed a union and apprised me of their problems. All over the country, the growers of sugar-cane and foodcrops must all unite and not act as politicians and interject politics but must become actualy the agents to speak on behalf of the farmers about their problems. Only when the Government is guided by peoply who can speak with authority on agriculture there is scope for development of agriculture in this c untry. If there is a best Extension Officer you post him in Delhi or in Bangalore. Extension work is at the level of the field and not in Bangalore. So, the best man in the State must be put at the lowest level in agriculture. I would be the most happy man if people who can speak with authority on extension work and people who are very well versed in all problems of agriculture are put as Extension Officers at the taluka level or district level. What is the good of having an Extension Officer who goes all over India and all over the world, accumulates knowledge and comes back and sits in Delhi, what can he do? The Delhi agricultural administration has grown beyond limits; probably it is going to the skies. If everybody wants to go to Delhi and become a supreme authority on agriculture, woe be to our agriculture. They will not know what is the difference between red soil and black soil. You must tell the Government of India that they shall have nothing to do with agriculture, that they shall not make any inroad into the functions and duties and responsibilities that have been rightly vested in the State under the Constitution. Have you got the guts, capacity and abilty to say that?

Traditional agriculture has to be transformed into agriculture based on technology and science. Your slogan is, "subsistence farming must become commercial farming; it must become industrial farming" but have you implemented it? Unless and unt l in this country agriculture is given a status of an industry and it is transformed from subsistence farming into industrial farming, there is no hope for the development of agriculture and production will not be commensurate with the increase in population. Instead of programmes of fit and jerk nature or touch and go nature, you must have a sustained policy and programme in agriculture. If there is any one sector which has been most talked of and least acted upon, it is agriculture. I have heard brilliant speechees by brilliant men on extension, education, research, co-operation and so on but if I ask them, "Have you done anything on the soil?" ", they say that that is all for the Village level worker.

Production programmes are associated with panchayatiraj institutions. But who is the man who has got to produce? It is the farmer. It is the soil which has got to lend itself for production and not your panchayatiraj institutions or your village level worker. So, this is not a battle of wits to be fought at Delhi or at Bangalore. Agriculture is a hard job, It is not a battle of wits to be fought by white-collared people at Delhi or at Bangalore. It is a very grim battle of freedom from hunger and battle of freedom from scarcity whilh can only be fought by the man behind the plough and non else. All that I and you have to do is to assist him and streangthen him, assist the soil and strengthen the soil. This is the guideline for the progress of agriculture. But whst is happening today? Only yesterday I heard a very disquieting news that the Reserve Bank of India has given a direction that all agricultural credit must be choked up. Nothing can be more dangerous than this one thing. It is for the Government immediately without losing even a second to find out what exactly is the cause for it.

Nationalisation of banks came as a boon to the farmers They were hoping that they would get some monetary help to put some fertilizers to the soil and grow something more. I learnt yesterday that for some reason or other, vested interests and interested people are trying to influence people to withdraw their deposits. The Reserve Bank of India will have no option but to do something in this matter. The Government of India is determined to pull up the lowest class of farmers who have been hit economically and other wise. If the Government is not going to remedy this situation immediately and forthwith, I am afraid Government will have a different story to tell when the Assembly meets next. Agriculture will be choked up for want of money by tho agriculturists. I am told from authoritative sources that the Reserve Bank and the 14 nationalised banks have stopped advancing money to the agri-

(Sri H. M. CHANNABASAPPA)

culturists. This is the most disquieting news; and probaly no news could be more disquieting than this. I want the Hon. Minister for Agriculture to take note of this and at least within 24 hours enlighten us what exactly is the reason for this move and what is the remedy for this.

Sri S. M. GURADDI:— What can this Government do?

Sri H. M. CHANNABASAPPA:— We are living in a unitary Government as part of a federal structure. Whatever the facts be, whoever may be the authority to remedy the situation, this Minister must have the drive and use his influence to provide farmers with the wherewithafor carrying on their agricultural operations. Otherwise, he should cease to be in power. There is no meaning in telling: "I will try, I will consider." etc. These were all the stock answers given when Sir Mirza Ismail was the head of the Government and those answers will not do now.

As my time is running out, here are a few suggestions I am making Don't lose time. Make all arrangements to draw up electric lines on either side of Hemavathi, Cauvery and Lakshamanathirtha. Let the Minister not say that people are not coming forwad once you open the shop, the customers will there if you say: 'I will open the shop if the customers come', that is foolish. Power is one of the most essential things for the development of agriculture. Water is also very essential for agriculture. If water is not there in abundance and if power is not placed at the disposal of the agriculturists, what is the fun in expecting development in agriculture? Therefore, let the Minister make up his mind to provide these two requisites. There are people anxious to utilise water and power; I am sure there are. Therefore, on either side of these rivers, please take action to see that power lines are drawn and invite all people who want to take power, to do so. Let the Minister also take action to see that no pumpset is removed on either side of the river, for whatever reason it may be

There is no use giving Rs. 3,000 lons for wells. It is not going to bring about the desired effect. We must build up an organisation to see that wherever underground water is available, it could be drawn up. The Government must have an organisation to put up wells. Debit the entire cost to the farmer. Then automatically water will be available. No fool will misuse that water. He will use it and grow more food What is the good of the Government giving Rs. 2 or 30 thousand to the farmer. He spends it on somethingelse and will become pauper; he will become worse. Insufficient and inadequate loan will make a man in agriculture worse.

Once for all, you wind up these collective farms and save that money and use it for productive purposes.

I tell the Government that the Field Officers must be strengthened Thereby, I do not mean the appointment of more village workers, who are a drain upon the Treasury, One or two village Workers here and there would do; they are not at all suited for the purpose. The village worker does not know the A, B, C, D, of agriculture. What is the scientific agriculture that Government expect from him, The pattern must be immediately changed. The worker on the farm must be able to help the farmer and he must bear the responsibility for production. Who is responsible for production in the Taluk ? If we ask the B. D.O he shows the Agricultural Officer. If we ask the Agricultural Extension Officer, he says: "What am I to do ? I am just moving between the Distrist Officer and the president." Therefore, the best man must be put at the Taluk level. That man must be given independence, he must be able to delivcr the goods. He must know every bit of the soil an devery problem of the place. He must be the friend. philosopher and guide of the farmers in discharging their functions. Otherwise, your Agriculture Department is something which does not appeal to me.

Now about credit facility. For getting credit cards, the farmer has to spend Rs. 50 to 100 running about from Shekdar to the Patel, and from patel to the Shanbhoge and from there to the Amildar to get a certificate about his lands Unless a certificate is furnished to the banks, the banks will not give loans. Your Department must straightway take the responsibility of furnishing him with the necessary certificates regarding his lands, their description and creditworthiness. The certificates must be so self-contained that the farmer must be able to secure the necessary loans to the extent necessary. Immediately the Bank sees the card it must be able to grant the loan.

MR. SPEAKER.—The Hon. Member has already taken 50 minutess At this rate it would not be possiblc to accommodate other Member. of this party. Hon, Members should follow the time limit.

Sri H. M. CHANNABASAPPA: I wanted to speak about the policies. Within a minute or two, I will conclude.

With these few observation I would like to make a fervent appeal to you. This is an undertaking which cannot be neglected. If it is neglected it will lead to ruinous result. Therefore, don't pat yourself if a few people have made a good stride It is not enough to take us a loing way. Uuless 80 per cent of our fomers switch on to scientific faming and produce maximum possible per acre, this country will not have any future. Therefore, I love to discuss with your

(SRI H. M. CHANNABASAPPA)

officers at any time. Within the short time available here, it is difficult to say what all I wish to say. Now I do not want to further poceed and say what is done and what is not done for the development agriculture and invigorate the profession so that this country may have an atmosphere of plenty and prosperity.

With this words I would like to close my spech.

3-30 P.M.

ಶ್ರೀ. ಬಿ. ವೆಂಕಟರಾಯಪ್ಪ (ಶಿಡ್ಲಘಟ್ಟ) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ೧೧,೯೯,೫೪,೦೦೦ ರೂ. ಗಳ ವ್ಯವಸಾಯ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆ ಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ದೇಶ. ನೂರರಲ್ಲಿ ಎಂಬತ್ತೆಂಟು ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಲೇ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಪರಿಪೂರ್ಣತೆ ಪಡೆಯದೇ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಸಹಾಯಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಾನವರು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಏನೇನು ಸವಲತ್ತುಗಳು ಬೇಕೋ ಅವುಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾಂತ್ರೀಕರಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರ ವಿಚಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ೬೭-೬೮ ರಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ೬೮-೬೯ ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ೬೯-೭೦ನೇ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಬರಾಜು ಆದರೂ ಅದು ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಈಗ ಇರುವ ಗೊಬ್ಬರದ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಆರಂಭವಾಗುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು

[MR CHAIRMAN : —(SRI M. A. AMALORPOVAM) in the Chair]

ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗುವಂತೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಕೂಡ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರ ರೈತರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡು ವಾಗ ಇದರ ಮೂಲ ಬೆಲೆಗೂ ರೈತರು ಕೊಡುವ ಬೆಲೆಗೂ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸುಮಾರು ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆಯ ಮೂಲ ಬೆಲೆಗೂ ರೈತರ ಬೆಲೆಗೂ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮೂಲ ಬೆಲೆ ಟನ್ನಿಗೆ ೫೫ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ ರೈತನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಟನ್ನಿಗೆ ೭೫ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಆಹಾರಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತದೆ. ಬಹುಭಾಗದ ರೈತರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭವಿಲ್ಲದೆ, ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರು ಯಾವ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡು ತ್ತಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆತರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸಲು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಬರುವ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರು ತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೆಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ

ಬೆಳೆಯುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಅವನ ಶಕ್ತಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಸಿಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಸೀಡ್ಸ್, ಶಕ್ತಿಮಾನ್ ಬೀಜಗಳನ್ನು, ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಹಂಚುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗೇನೋ ರೈತರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಮಾನ್ ಬೀಜಗಳ ವಿಲೇವಾರಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಗೆ ಈ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲೂ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಚೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಬೀಜಗಳ ಹಂಚುವಿಕೆಯಲ್ಲವನ್ನೂ ಆಗ್ರೊ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೂಲಕವೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರಿಗೆ ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಬರೀ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಲಾಭ. ಸರಕಾರದವರೇ ಮೊದಲು ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ರೈತರಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಬೇಕಾದರೆ ಅದನ್ನು ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಬೀಜಗಳು ಬೇಕಾದರೂ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೂಲಕವೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಮಾನ್ ಬೀಜಗಳ ಸ್ಟಾಕು ಇಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೧೨ ಸಾವಿರ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸ್ಟಾಕ್‌ನಲ್ಲಿಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಿಂದೆ ಅವರೇ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬೀಜದ ಮೂಲ ಬೆಲೆ ೫ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ಇದನ್ನು ಏಳು ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು ಅನಂತರ ಇದನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆರು ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಈಗ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನವರು ರೈತರಿಗೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಲಾಭವೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳು, ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ದೊರಕುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಸೌಲಭ್ಯ ಇದೆ ರಜಾ ಸೌಲಭ್ಯ ಇದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ರೈತರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ರೈತರಾದವರು ಸದಾಕಾಲದಲ್ಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ದೊರಕುವಂತೆ ಬೀಜಗಳು ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಪಂಪುಸೆಟ್ಟುಗಳು ಸಿಗುವಂತೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ಶೇಕಡಾ ಆರರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಮೇಲೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಆಗ್ರೊ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ಶೇಕಡ ೯ ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಪಂಪು ಸೆಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಆಗ್ರೊ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರು ಇವರ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಲು ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಮೊದಲು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸುಧಾರಿತ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಡುವುದು. ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಮೂಲಕ ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಅಡಿ ಆಳ ತೋಡಬೇಕಾದರೆ ಏಳೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ದರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚೆಗೆ ಬೋರಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಆಗ್ರೊ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಒಂದು ಅಡಿ ಆಳ ತೋಡಬೇಕಾದರೆ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಭಾವಿ ತೋಡಲು ೨೫ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಆಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಇಂದು ೫೫ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಇಂಜಿನೀಯರಿಂಗು ಏಜನ್ಸಿ ಎಂದು ಬೇರೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇವರ ಮೂಲಕ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ವೆಂಕಟರಾಯಪ್ಪ:-

ಅವರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳು ಸಹ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಯಂತ್ರಗಳು ಸಿಗುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲು ಸಾಲಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳ ಮೂಲಕ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೭೫ರಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ೫ ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜಮೀನು ಇರುವವರಿಗೆ ಸಾಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆ ಜಮೀನು ಇರುವವರಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹವರಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ವಾಪಸ್ ಬರುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರು ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮೊದಲಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಮೂಲಕ ಕಡಿಮೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ತಪ್ಪಿದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಾವಿ ತೋಡಿಸಲು, ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟು ಹಾಕಿಸಲು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಮತ್ತು ಬೀಜ ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದಂಥ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಡಿಮೆ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಸಾಲಸಿಗುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ತೋಟಗಾರಿಗೆಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇವತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಫಾರಮ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತರಕಾರಿ ಬೀಜಗಳನ್ನು, ಉತ್ತಮತಳಿಯ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಹಿಂದಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ನಡೆಯದೆ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸನಡೆದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇವತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡೈರಿಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯವರಿಂದ ಹಾಲನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಗರೀಕರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಮತ್ತು ದೂರುಗಳು ಇದ್ದವು. ಈಗಿನ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಅವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತು ಡೈರಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವು ಸಾಲದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಹಾಲನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ವಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿವಸ ಅಂದರೆ ಶನಿವಾರ ಸಾಯಂಕಾಲ ಮತ್ತು ಭಾನುವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಡೈರಿಯವರು ಹಾಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸಹಕಾರ ಸಂಘದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹಾಲನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸದೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊದಲು ಡೈರಿಯವರು ಹಾಲನ್ನು ಒದಗಿಸುವವರಿಗೆ ಅಲ್ಯೂಮಿನಿಯಂ ಕ್ಯಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕ್ಯಾನ್‌ಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಕ್ಯಾನ್‌ಗಳು ಬಹಳ ಭಾರವಾಗಿವೆ. ಇಬ್ಬರು ಹೊರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಕ್ಯಾನ್‌ಗಳ ಬಣ್ಣ ಕಪ್ಪಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ಡಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲನ್ನು ಶೇಖರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ಯಾನ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಹಾಲನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ ಹಣವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿಲ್‌ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವವರು ಲೈಸನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೆ ದನಗಳನ್ನೇ ಸಾಕದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಶುಲ್ಕವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆ ಲಂಚರುಷುವತ್ತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆರೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆಗೂ ದನಸಾಕಲು ಲೈಸನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಗರ ನೈರ್ಮಲ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಬೇಕಾದರೆ ಮಾಡಿ, ಆದರೆ ದನಗಳನ್ನು ಸಾಕುವವರು ಲೈಸನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ (ಕಾಪು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ೨೧ ಕೋಟಿ ೫ ಲಕ್ಷದ ೨೫ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಾಲ್ಕು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಕೃಷಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ರಾಜ್ಯ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನರು ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಉದ್ಯೋಗನನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಈ ದೇಶದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಎಂದರೆ ವ್ಯವಸಾಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ೧೪.೫೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ದವಸಧಾನ್ಯಗಳು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸದೇ ಹೋದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೂಡ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಹುರುಪಿನಿಂದಲೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿರುವಂತಹ ಕೆಲವು ಮೂಲಭೂತವಾದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇವೆ. ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಬೀಜ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಗೊಬ್ಬರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರಗತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಪಥದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹವಾಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಇದ್ದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆಯಾಯಿತು. ಇದನ್ನೇ ಕಾರಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಭುಜತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವಿಭಿನ್ನ ಹವಾಗುಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ, ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಹವಾಮಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವರೂಪ ಇದೆ. ೧೯೬೮ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೧೭ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ತಾಂಡವಿತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿವೃಷ್ಟಿಯೂ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಯಾಗುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡುವ ಸಂಭವ ಬಂದಿದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ೧೫೫ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ೩೬ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಪ್ರದೇಶ ಮಾತ್ರ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೧೦.೮ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಹತ್ತನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ೩.೭೧ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಾವಿಗಳ ನೀರಿನಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆರೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ೧.೭೩ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವರುಣನ ಶಾಪದಿಂದ ಮಳೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಕೆರೆ ಮತ್ತು ಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವ್ಯವಸಾಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರೀವ್ರವಾದ ಪರಿಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನಾವೃಷ್ಟಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ತೆಗೆಯಬಹುದು ಮತ್ತು ಕಡಿಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯವರು, ತಜ್ಞರು, ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುವಂಥಾ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಳೆ ಬರುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಜ್ಞರು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಿ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಸೌತ್‌ಕೆನರಾ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಕಡೆ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ನೀರನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಿಡಿದು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉಪಕರಣಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ, ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಸಂಶೋಧನೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ)

ಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸೂಚಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾದ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೆನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಮಳೆಯೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನೀರಾವರಿ ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ೬.೪ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ನೀರಾವರಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದೆಲ್ಲವೂ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ನೀರನ್ನು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು, ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಆಹಾರವಾದ ಬತ್ತವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅದರಲ್ಲಿ ೧/೫ ಭಾಗದಷ್ಟು ಬತ್ತ ನಮ್ಮ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಒಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶ ೧೨,೧೩,೫೪೩, ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಇದೆ. ಆದರಲ್ಲಿ ಸೌತ್ ಕೆನರಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೨,೮೪,೬೧೪, ಹೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ ಶೇಕಡಾ ೨೦-೨೭ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಹಾಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸಗಳು ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ರೀಜನಲ್ ಇಂಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಬಾರದು, ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳದೇ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ೧೯೫೬-೫೭ ರಿಂದ ೧೯೬೭-೬೮ರ ವರೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಒಟ್ಟು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ೩೨-೫೯ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ೧,೧೨,೦೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬತ್ತದಲ್ಲಿ ೧/೫ ಭಾಗದಷ್ಟು ಬತ್ತವನ್ನುಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ೧೨ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರಲ್ ಲೋನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ೧೦ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರೈತರು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮೈ ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಗಳು, ರೈತರು ನೆತ್ತರು ಸುರಿಸಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಏತದ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೀರು ಎತ್ತಿ ೩ನೇ ಬೆಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ಪಾದಕರಿಗೆ ಖರ್ಚು ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಲಾಭ ಇದೆಯೋ? ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಇಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಪೋಷಣೆ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಆಗಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಅವನ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಅವನು ಬೆಳೆದಂತಹ ಬೆಳೆಗೆ ದರ ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಗಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮುಡಿ ಅಕ್ಕಿಗೆ ೩೫ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಇದೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೆಲೆ ಇರುವುದಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಅವನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಬೀಜ ಗೊಬ್ಬರ, ಕೂಲಿ ಇವುಗಳೂ ಕೂಡ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನು ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಬೆಲೆ, ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಮಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಜಪಾನ್ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ದೇಶ. ಅಲ್ಲಿ ಬಂಪರ್ ಕ್ರಾಪ್ ಬಂದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದಾಗ ರೈತರ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದದ ಹಾಗೆ ಅವನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕದ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟು, ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೩ ಸಲ

ಏರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟು ರೈತರ ಉತ್ಸಾಹ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಾರದು ಎಂದು ರೈತ ಬೆಳೆದಂತಹ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತ ತಾನು ಬೆಳೆದಂತಹ ಬೆಳೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕದೇ ಹೋದರೆ ಅವನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನೂ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಹಣವನ್ನೂ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗದ ಹಾಗೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ದರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ರೈತರಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಿಂದ, ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಂದ, ಇತರ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಂದರೆ ರೈತ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾದರೆ ೧೦೦ ಆಫೀಸುಗಳ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹತ್ತಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ಪಡೆಯಬೇಕು. ರೈತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮುಕ್ಕಾಲು ಹಣ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಲಂಚವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದೂ ಅಲ್ಲದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಸಹಾಯ ಬೇಗನೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಹಣದ ಅಗತ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತ ಹಣದ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೆ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕುವಂತಾಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಸೇವಕರನ್ನಾಗಲೀ, ಇತರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನಾಗಲೀ ನೇಮಿಸಿ ಪ್ರತಿ ರೈತ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಅವರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು, ಅವರ ಸಾಲ ಎಷ್ಟು, ಅವನು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ 'ಕ್ರೆಡಿಟ್ ವರ್ದಿನೆಸ್' ಕಾರ್ಡನ್ನು ಪ್ರತಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಲ ಹಣಸಹಾಯ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಎಮ್ಮೆಗೆ ೭೦೦–೮೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ, ಒಂದು ದನಕ್ಕೆ ೧೦೦–೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕತ್ತೆಗೆ ೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ಒಂದು ಪೈ ಯಾರೂ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೈತ ಕತ್ತೆಗಿಂತ ಕಡೆಮೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಇಲಾಖೆಯೊಂದರೆ, ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಇಲಾಖೆ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೆ, ಊರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಜನರು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಪ್ಲಾನ್ಡ್ ಸ್ಕೀಂಗೆ ೮೦ ಲಕ್ಷ, ನಾನು ಪ್ಲಾನ್ ಸ್ಕೀಂಗೆ ೬೭ ಲಕ್ಷದ ೮೭ ಸಾವಿರದ ೧೦೦ ಇದೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಸೆಂಟ್ರಲಿಸ್ಪೋನ್ಸರ್ಡ್ ಸ್ಕೀಂಗೆ ೨೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಆದರೂ ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಮೀನಿನ ಇಲಾಖೆಯ ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ ನಂತರ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕೂಡ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಟೂರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಟೂರ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಫೀಸರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ನಾಗರತ್ನಮ್ಮನವರು ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟರ್ಸ್‌ಡೇ ದಿವಸ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇವರಿಗೆ ಒಂದು ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಸಮಾರಂಭ ಶೂರರು, ಮಾತಿನ ಮಲ್ಲರು, ಊಟದ ಉಪಾಸಕರು ಎಂದು ಕೊಡಬಹುದು. ನಾನು ಕೇಳಿದೆ, ಇವರು ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದೇ ಯೋಜನೆಗೆ ೧೦–೧೫ ಕಲ್ಲುಗಳು ಬಿದ್ದಿವೆ. ಮೊನ್ನೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಗಂಗೊಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಜಟ್ಟಿಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನು ಇನಾಗ್ಯುರೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಲ್ಪೆ ಬಂದರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆ. ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕೂಡ ಶ್ರೀ ಮರ್ಾ ಸಿಂಧೆಯವರು ಇನಾಗ್ಯುರೇಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿ. ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿ, ಸಿಂಧೆಯವರು ಇನಾಗ್ಯುರೇಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರ ಶೆಟ್ಟಿ, ನಾನು ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಲ್ಲವೆ ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಮಂತ್ರಿಯವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಿಂಗಳಿಗೆ ೨೯ ದಿವಸವೂ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಇವರು ಟೂರ್ ಮಾಡಿದರೂ ಹೋದ ವರ್ಷ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ೩೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ)

ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ಅದರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯೂ ಕೂಡ ಖರ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಬಂದರುಗಳಿಗಾಗಿ, ಜೆಟ್ಟಿಗಳಿಗಾಗಿ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ ಈ ತಿಂಗಳು ಮಾರ್ಚಿ ಅಂತ್ಯದೊಳಗೆ ೧೦ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆದರೂ ಟೆಂಡರ್ ಕರೆದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೀರಾ ? ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಏಕೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ? ನೀವು ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದರೂ, ಇದರಲ್ಲಿ ೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯಾದರೂ ಖರ್ಚು ಮಾಡ-ದಿರುವುದು ಏಕೆ ? ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಶಿಂಧೆಯವರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೩೦೦ ಟ್ರಾಲರಂಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ ? ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಬಂದರುಗಳಿಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ ? ನೀವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ಇನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಇದರ ಮಂತ್ರಿ-ಯವರಾಗಿದ್ದಾಗ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಐಸ್‌ಪ್ಲಾಂಟ್ ಬಂತು. ಈ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜನ್ನು ನಾವು ಗಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಮೀನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೋ, ಅಷ್ಟು ಫಾರಿನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜನ್ನು ನಾವು ಪಡೆಯಬಹುದು. ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಜಾನ್ ಎಂಬುವರು, ಅರಬ್ಬಿ ಸಮುದ್ರವು ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲೇ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ಮೀನಿನ ಬಂಗಾರ ಇರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅರಬ್ಬಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಜಾಗಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಟ್ರಾಲರುಗಳನ್ನು ತಂದು ಹೆಚ್ಚು ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫಿಶರೀಸ್ ರಸ್ತೆಗಳು ಎಂದು ಇವೆ, ಅದನ್ನ ಸರಿಪಡಿಸಿದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇವೆ ತಾವು ಇಷ್ಟು ಸಲ ಟೂರ್ ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೈಸೆ ಕೂಡ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ರಸ್ತೆ ಯಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಫಿಶರಿಸ್ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತು ಈ ಇಂಜಿನುಗಳಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುವುದನ್ನು ೨೫ ಪರ್‌ಸೆಂಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ, ಇವತ್ತು ಕೆಲವು ಜನರು ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರು ಇರಬಹುದು, ಆದರೆ ಬಹು ಭಾಗ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ತಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ೫೦ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವ ದೋಣಿಯ ಇಂಜಿನನ್ನು ಫಾರಿನ್ನಿಂದ ತರಿಸಿದರೆ, ಅದರ ಬೆಲೆ ಮೂರು ಪಾಲಿನಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ದುಬಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಫಾರ್ರಿ ಇಂರ್ಜಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಫಾರ್ರಿ ಇಂರ್ಜಿ ತರಿಸಿ. ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆಗೆ ಮೀನುಗಾರರಿಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಂ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರ) : ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಚಯ್ಯನವರು ತಂದಿರುವಂತಹ ೧೧ ಕೋಟಿ ೧೯ ಲಕ್ಷ ೫೪ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕಂತಹ ಬೆಳೆಯೆಂದರೆ, ಆಲೂಗೆಡ್ಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹದ ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಹಾ ಸುಮಾರು ೮ ಆಣೆಯ ಬೆಳೆ ಕೂಡ ಆಗುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಲ್ಲ ಈ ರೀತಿಯಾದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕ್ರಾಪ್ ಇನ್ಸೂರೆನ್ಸ್ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೆಳೆ ಹೋದರೂ, ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ರಿಲೀಫ್ ಸಿಕ್ಕಿ ರೈತ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೮೫ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಜನರು ರೈತ ಕೆಲಸದಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದನ್ನು ನಾವು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಜನಗಳನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ರೈತರೇ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ರೈತನ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಮುರಿದು ಅವನ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ರೈತರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸರಿಯಾದ ರಿಲೀಫ್ ಸಿಗದೇ ಹೋದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ, ಉಪವಾಸಬಿದ್ದು ಸಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಮನದಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳು ಬೇಕೋ ಆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವವರೆಗೂ ಈ ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದವರ ಹತ್ತಿರ ಸೆರಗೊಡ್ಡಿ ತಿಂಡಿ ಬೇಡಬೇಕೇ? ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೀನಾಯವಾದ ಕಾರ್ಯ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವೇ ಈ ರೀತಿ ಪರದೇಶದವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸತಕ್ಕಂಥ ದೇಶವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ, ರೈತನಿಗೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಚೆಂಬು ಇಲ್ಲ, ಲೋಟವಿಲ್ಲ, ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಟ್ಟೆ ಇಲ್ಲ, ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನೆ ಇಲ್ಲ, ಒಂದು ಗುಡಿಸಲು ಇದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು. ಅವನು ಆಕಾಶವನ್ನೇ ನಂಬಿ ಬೆಳೆಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ರೈತರು ದೇವರ ಪೂಜೆಮಾಡಿ ಮಳೆ ಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಮಳೆಯೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಆ ರೀತಿ ಮಳೆ ಬರುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮಳೆಯೇನೋ ಹೋಗಿದೆ. ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಳೆ ಬರುವುದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ. ಆದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಅವನು ಜೀವನವನ್ನು ಸಹ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡದೆ, ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೇರಳವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ರೈತರು ಯಾವ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮಾತು ಹೋಗುತ್ತದೋ ಆ ಹೊತ್ತಿನದಿವಸ ರೈತರು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಹೊರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೊಬ್ಬರದ ದರಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದ ಗೊಬ್ಬರದ ದರಕ್ಕೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಂದ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಸುಲಿಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಊರ್ಜಿತವಾಗಬೇಕು? ಸರ್ಕಾರದವರು ಅರ್ಧ ಬೆಲೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿಗಳಿವೆ. ಅವರು ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಬೆಲೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ರೈತನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಸೇಕಡ ಎರಡರಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ೧೦—೧೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೀವು ಸುಖವಾಗಿರಿ ಪೇಪರ್ ಎಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ರೈತನಿಗೆ ನೀನು ಹೇಗಿದ್ದೀಯ, ನಿನ್ನ ಜೀವನ ಏನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಕೇಳಿದ್ದು ನನಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ರಾಚಯ್ಯನವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ರೈತರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಆಗ ರೈತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸುಖವಾಗಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಬೆಳೆ ಹೇಗಿದೆ, ನೀವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಬೆಳೆಗೆ ರೋಗ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ರೋಗಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಿರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರೂ ಕೂಡ ೧೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಉದ್ಯಾನವನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಮತ್ತು ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ರೈತರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೆ ಸಾಕು, ಅದೇ ಅವರಿಗೆ ಸೊಗಸು. ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈಗಾಗಲೇ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಇನ್ನು ಟ್ರಾಕ್ಟರ್ಸ್ ವಿಷಯ. ಇವನ್ನು ಹಿಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಶೇಕಡ ೬ ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಆಗ್ರೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಅವರು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿ ಶೇಕಡ ೧೦ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೂ ವಸೂಲು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದೇ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರಿಗೆ ರೈತರು ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ರೈತನ ಮನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ನಮಗೆ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಸುಭಿಕ್ಷರಾಗುವವರೆಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರು ಆಗ್ರೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ನವರಿಂದ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ. ರಾಚಯ್ಯ ನವರಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫಿಷರೀಸ್ ವಿಷಯ, ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವರ್ಷದ ಕೇವಲ ೧೯ ಇಂಚು ಅಥವಾ ೨೦ ಇಂಚುಗಳಷ್ಟು ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೀನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವು ದೊಡ್ಡವಾಗುವ ಮುಂಚೆಯೇ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕೆರೆಗಳು ಒಣಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಮೀನು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಿಂದ ಮೀನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಒಣಗಿ ಹೋಗುವ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೀನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮೀನು ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾದವರು ಅಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಂತಹವರನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಯಾರೋ ಹೊರದೇಶದವರನ್ನು ತಂದು ಅವರನ್ನು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೀನು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಜ್ಞರಾದವರನ್ನೇ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಜನರನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿವಹಿಸಿ ಶಂಕರರಾಯರು ಅದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇಂಡೋಡೇನಿಷ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಮಾದರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೇ ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವಾಗ ಡೆನಮಾರ್ಕ್ ದೇಶದವರು ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಮಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ೬೦,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿನ ಹಾಲನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಲೆಕ್ಕ ಇಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಲೆಕ್ಕ ಕೇಳುವಹಾಗಿಲ್ಲ.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—Without having facts and figures to support his argument, he is making vague allegations.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ —ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಡೇನಿಷರಿಗಿಂತ ಅತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರೂ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಮಿರ್ಜಾರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ರೇಲಿ ಅವರು ಚೀಫ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಆಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮೈಸೂರು ರೆಪ್ರಸೆಂಟೇಟಿವ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯೊಳಗೆ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿಂತ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇರಲಿಲ್ಲವೇ, ಹೊರಗಡೆಯವರನ್ನು ಏಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಿದ್ದಾರೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಇದ್ದಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಲ್ಪಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನಂತ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ಕೊಲಾಬರೇಷನ್ ಮಾಡುವ ಹೊರಗಿನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಡೇನಿಷ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ಸ್ ಅವರ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮುಗಿದುಹೋಗಿ ಅವರು ಕೆಲಸದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ೪ ೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಈಗ ಡೈರಿ ಹಿಂದಿನಷ್ಟು ಹೊಲಸಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅವರು

ಹಾಲಿನ ರೇಟನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೇಟನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಎಂದು ಇಂಡಿಕೇಟ್ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

SRI AZEEZ SAIT.—I strongly protest againt that remark. None of the members on this side has ever said like that. Hon member should withdraw that remark. It is only his dream. They are afraid of us even in their sleep.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಈ ಸರಕಾರ ಹೊರಟು ಹೋಗಲಿ, ನಾವು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತೇವೆ. ಎಂದು ಜಬರದಸ್ತಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು, ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು ಹೋಂ ಮಿನಿಷ್ಟರ ಆಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಕೇಳುತ್ತೆನೆ.

SRI AZEEZ SAIT,—I rise to a point of order. The member is deviating from the point. The demands before the House are Agriculture, Animal Husbandry and Forest, but the member is speaking about Indicate members. I do not know why he should be scared of us. We are only 26 members.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಅವರು ಆಡಳಿತ ನಡಸತಕ್ಕ ವೈಖರಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ದಸರಾ ಪ್ರೊಸೆಷನ್‌ನಲ್ಲಿ.........

SRI AZEEZ SAIT.—I rise to a point of order. The member is deviating from the subject matter which consists of demands for Agriculture, Animal Husbandry and Forest. He is speaking about Sri Channabasappa and Sri Siddaveerappa. What have they got to do with the subject matter before the House ?

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಸ್ವಾಮಿ ಆಮೇಲೆ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಕೇಸು ಹಾಕಿದರು.............

SRI AZEEZ SAIT.—He is more worried about the Indicate. He is afraid of us. We will always keep him afraid of us.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ನಿಮ್ಮವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಅಜೀಜ್ ಸೇಟ್.—ಈವೊತ್ತು ನೀವು ಮಾಡುವ ಅನಾಹುತಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡೋಣ. ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಎಂ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ.—ಆಮೇಲೆ ಎರಡು ಎಫ್.ಐ.ಆರ್. ಹಾಕಿದರು. ಸಾಬೀತು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮೇದಪ್ಪನವರು ೧೯೫೬ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೇಸಿನ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಜಜ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಇವರಿಗೆ ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಇವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಲಾಯಕ್ಕು ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರಕಾರ ಕಟ್ ಅಂಡ್ ಡ್ರೈ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಅವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P. M.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಅಮರೇಗೌಡ (ಸಿಂಧನೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ, ವಿರೋಧಿಸಿದ ಕಾರಣ ಹಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಒದಗಿಸಿದೆ ಅಂತ ಅಲ್ಲ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಹಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಅಂತ ಭಾವಿಸಿ, ನಾಲ್ಕು ಮಾತನಾಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಬರೇ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವೇ ಅಲ್ಲ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ ನಿಂದಲೇ ಹಣ ತುಂಬಿದೆ. ಅವನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ, ಸಮಸ್ಯೆ ಅಂದರೆ ಪರಿಹಾರ ವಿಲ್ಲದ ಸಮಸ್ಯೆ ಅವನು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಅವನಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಔಷಧಿ ಇಲ್ಲದಂತಹ ವಸ್ತು ಎಂದರೆ ಪ್ರಕೃತಿ. ಅವನು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಂಗಡ ಸೆಣದಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಎಷ್ಟೇ ಹೋರಾಡಿ, ವಿಜ್ಞಾನದ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ಜಯಗಳಿಸಿದರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಳೆಯ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಭರವಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನಾವು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಕೃಷಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ೨೬೨ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ೨೬ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಎಂದರೆ ಹತ್ತು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ನೀರಾವರಿಯ ಅಂತರ್ಗತದಲ್ಲಿ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿನ ರೋಗ, ರುಜಿನ ಈ ಒಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹೋರಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀರಾವರಿಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಂತೆ ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ರೋಗಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ರೋಗಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಮತ್ತಷ್ಟು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಬಳಸಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹಣ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಅವನ ಹತೋಟಿ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸುಲಭ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿರು ತ್ತೇವೆಯೇ ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಸವಲತ್ತಿನೊಳಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಒದಗಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆದರಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಮೂರನೆಯದು ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಅವನಿಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿಗೆ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಸರಕು ಮಾರಾಟವಾಗಬೇಕು, ಅವನು ಒಯ್ದ ಸರಕಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ, ಬೆಳೆಯು ವುದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ ಹಣದ ಕೂಲಿ ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಅದು ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ವಾಸ್ತವಿಕ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಸವಲತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು. ಮಾಲುಗಳನ್ನು ತರಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಲಾರಿ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತ ತನ್ನ ಸರಕನ್ನು ತರುತ್ತಾನೆ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಶಕ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

[MR. SPEAKER *in the Chair*]

ಆ ರೀತಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ ಬಂದ ಸರಕು ತಕ್ಷಣವೇ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ಮಾರಾಟವಾಗ ದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಡೌನ್ ಇರಬಹುದು. ಅಂತಹ ಕಡೆ ಅವನ ಸರಕನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಕ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೂ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಹಣದ ನಿರ್ಧಾರ ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು ಮತ್ತು ಕ್ರಯದ ನಿರ್ಧಾರ ಕಲ್ಕತ್ತಾ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತಹ ಒಂದು ವರ್ಗ ಏನಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಎಷ್ಟೇ ಸಬ್ ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

ಲೋಕಲೈಸೇಷನ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ನಮ್ಮ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಯೋಜನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಲೋಕ ಲೈಸೇಷನ್ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಭೂಮಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವೋ ಅದನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ನಿಗದಿ

ಇತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಬೆಳೆಯನ್ನೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಅವನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವನು ಬೆಳೆದಂತಹ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ಹಣವನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದೇ ? ಅವನ ಕಾಸ್ಟ್ ಆಫ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಬದುಕಬಹುದೇ ? ಅವನನ್ನು ನಾವು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರೇ ? ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ನೈಜಾಮರ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಆದ ಯೋಜನೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟೀವ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಅಂತ ಮಾಡಿದ್ದು ಆಗಿದೆ. ಮಳೆಯು ಬಾರದೆ ಇದ್ದಾಗ ಈ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಅಂತ. ಮಳೆಯು ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ನೀರನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಈ ಯೋಜನೆ ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದೇ ತತ್ವವನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೇ ಎಂಬುದು ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ನಮ್ಮ ಒಕ್ಕಲುತನ ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ತುಂಗಭದ್ರಾ ಆಯಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ನೀರಾವರಿಯ ಅಂತರ್ಗತದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೩೦-೪೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಡೆವಲಪ್ ಆಗಿರಬಹುದು ? ಸಮತಳವಾಗಿ ನೀರು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬಹುದು. ಉಳಿದ ನೀರು ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ನಾವು ಕುರುಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಲೈಸೇಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾನೆಯೋ ಅಥವಾ ನೀರು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಯೋ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಗೆ ನೀರು ಮುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವನು ನೀರಾವರಿಯ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕನಿಷ್ಟ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟಾದರೂ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಳೆ ಬರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಿಲೆಂಡರ್ಸ್ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಭೂಮಿ ನಿಮ್ಮ ಅಧೀನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಲೋಕಲೈಸೇಷನ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಯಾವುದಾದರೂ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರೆ ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದು ನಿಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಈಗ ಮೇಜ್ ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಅದನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಇಚ್ಛೆಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಫುಡ್ ಹ್ಯಾಬಿಟ್ಸನ್ನೂ ಕೂಡ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಇನ್‌ಕಂ ಇರುವಂತೆ ಸಹ ಒಂದು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವಂತಹ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ರೂಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.

ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಹಣೆಯ ಬರಹವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಂದು ರೋಗರುಜಿನಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸಪ್ಲಿಮೆಂಟರಿ ಇನ್‌ಕಂ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಒಕ್ಕಲಿಗನಿಗೆ ರೊಕ್ಕ ಒಂದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಲದು, ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ ಒದಗಿಸಿ ಅವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು, ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಸಹಕರಿಸದಿದ್ದರೆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕಲಿಗ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿದರೆ ಸಾಲದ, ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸ್ಥಿತಿ ನೆಟ್ಟಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದು ಬೆಳೆಯುವುದು ಸಾಲದು, ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೃಷ್ಟಿಕೋಣ ಬದಲಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ ಮುಂದುವರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ತುಂಗಭದ್ರ ಆಯಕಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸೀಪೇಜ್ ಬಹಳವಿದೆ, ಆದರಿಂದ ೧೦-೧೫ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಭೂಮಿ ನಿರುಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದರೂ ತೆರಿಗೆಕೊಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ರೈತರು ಕಾರಣರಲ್ಲ, ಸರಕಾರ ಕಾರಣ. ಪ್ರಾಕೃತಿಕವಾದ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತರ ಕಡೆಯಿಂದ ತೆರಿಗೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೀಪೇಜ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ಮಾಲೀಕರಾದರೆ ೧೦-೧೫ ಎಕರೆ ಸೀಪೇಜ್ ಅವರಿಗಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅದೇ ಬಡವರಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಸೀಪೇಜ್‌ಗೆ ಒಳಗಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು. ಜಾಗ್ರತೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಜಿ. ಅಪಂರೇಗೌಡ)

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಂಧನೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ೨ ಲಕ್ಷ ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆ ಪೈಕಿ ಸುಮಾರು ೪೫ ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗುವುದು ಉಳಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ.

ರೈತರು ಏನುಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ ಇದುವರೆಗೆ ೩೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡಿದ್ದೇನೆ, ಉಳಿದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ-ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ, ಲೋಕಲೈಜ್ಡ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಭೂಮಿ ನೀರನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಕಡೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡದೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಬಾರದು. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಥವ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದರೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರೊಡನೆ ಸಹಕರಿಸಿ ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನರಿತು ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ವಕ್ಕಲತನ ಮುಂದುವರೆಯುವುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆ ಸಫಲ-ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಲೋಕಲೈಜ್ಡ್ ಪ್ಯಾಟ್ರನ್ ಬದಲಾಯಿಸಲೇಬೇಕು. ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು, ಏನೇ ಇರಲಿ, ಪೆನಾಲ್ಟಿ ಬಂದು ಮಾಡಬೇಕು.

ಸ್ಟ್ಯಾಟ್ಯೂಟರಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡು ಅವಶ್ಯಕ, ಅದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಭೂ ಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಎಕ್ಸ್‌ಪೆರಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ರೀಸರ್ಚ್ ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕು. ನಮ್ಮದು ದೊಡ್ಡ ದೇಶ, ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ತರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ಟರು ಮತ್ತು ಬುಲ್‌ಡೋಜರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇರುವ ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಳೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರಕಾರ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ವರದಿಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಆರ್. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ (ಜಗಳೂರು):—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ರಾಚಯ್ಯನವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ೧೧ ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳ-ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೭೦ ರಿಂದ ೭೫ರ ವರೆಗಿರುವ ರೈತರ ಪ್ರಗತಿ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೧೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರುವುದು ಏನೇನು ಸಾಲದು, ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ರೈತರ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಲುದ್ದೇಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯ ರೀ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಾಧನೆಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ ದೆ. ರೈತರು ಕೂಡ ಸರಕಾರ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿರುವ ಹೊಸ ವಿಧಾನಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿದೆ. ಸರಕಾರದೊಡನೆ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸರಕಾರ ಇದುವರೆಗೆ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಕ್ಲಮೆಷನ್, ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್, ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೊಡುವ ಬೀಜಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದು, ಉತ್ತಮವಾದ ಗೊಬ್ಬರ, ಪ್ಲಾಂಟ್ ಪ್ರೊಟೆಕ್‌ಷನ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ೭೦-೭೧ರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩.೯೦ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೊಡುವ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಸುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ, ೫.೪೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ, ೨.೫೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಮೈಜ್, ೧.೨೨ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಸಜ್ಜೆ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ೧.೭೪ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ಗೋಧಿ ಬೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ-ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡ ಪ್ರಕೃತಿಯ ದಯೆಯಿಂದ, ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆ ಬಂದು ಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ೪ ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಹೆಚ್ಚು ಬರತಕ್ಕ ಆಶಾಭಾವನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೬೬–೬೭ ರಿಂದ ೧೯೬೯–೭೦ರ ವರೆಗೆ ೧೨ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ ಸಾಧಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸನೀಯವಾದ ವಿಷಯ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಯಿಲ್ ಕನ್‌ಸರ್ವೇಷನ್ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತ ಇದೆ. ೧೯೭೦–೭೧ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೭೫,೦೦೦ ಎಕರೆಯನ್ನು ನೀರಾವರಿಗೆ ಅಳವಡಿಸತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ ಆದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಣ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತರು ೮೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಸರ್ಕಾರ ಹರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಖುಷ್ಕಿ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯತಕ್ಕ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಕಷ್ಟವೇನು ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಆದುದರಿಂದ ಒಣ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಇರುವ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಡ್ರೈ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಬೆಳೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಧಾರವಾಡ, ರಾಯಚೂರು, ಮಂಡ್ಯ ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ನೀರಾವರಿ ಬೆಳೆಗಳ ತಳಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಏನು ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರಿಗೆ ಡ್ರೈ ಫಾರ್ಮಿಂಗ್ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಟೋಕನ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಏತಕ್ಕೂ ಸಾಲದು. ಅವರಿಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉತ್ತಮವಾದ ತಳಿಯನ್ನು, ಕಡಮೆ ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಏನು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ರೈತರು ಪ್ರತಿ ದಿವಸ ಮುಗಿಲು ನೋಡುತ್ತ, ಮಳೆ ಬಾರದೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು, ಕಣ್ಣೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ತೊಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಡೀಪ್ ರೂಟಿಂಗ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರುಮೆಂಟ್ಸ್ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಧಾರವಾಡ ರೀಸರ್ಚ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರುಮೆಂಟನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕಪ್ಪು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಕೆಂಪು ಮತ್ತು ಮರಳು ಮಿಶ್ರಿತ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮುರಿದು ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಡೀಪ್ ರೂಟೆಡ್ ಉಪಕರಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಬಿತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ಆದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬರತಕ್ಕ ತಳಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಬೀಜವನ್ನು ೧೨ ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಸಿ, ಅದನ್ನು ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಬಿತ್ತಿದರೆ ಬಹಳ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಪರಿಣತರು ರೀಸರ್ಚ್ ಮಾಡಿ, ಈ ತರಹ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಶೀಘ್ರ ಬೆಳೆ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ರೈತರಿಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ಕಡಲೆಯನ್ನು ನೆನಸಿ ಬಿತ್ತುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ.ಆರ್. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ.—ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನೂ ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ರೈತರು ಬೆಳೆದ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೂ ಸಹಿತ, ಸರ್ಕಾರ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿ, ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಅವರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಗ್ಸ್ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬಾವಿ ತೋಡತಕ್ಕ ಆಧುನಿಕ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಬೇಕು. ಅಗ್ರೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಡಿಗೆ ೩೫ ರೂಪಾಯಿ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಬ್ಸಿಡೈಸ್ಡ್ ದರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲು ಹೆಚ್ಚು ರಿಗ್ಸ್ ತರಿಸಿ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ. ಬಿ. ರಾಚಯ್ಯ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂರು ರಿಗ್ಸ್ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂರು ಡಿವಿಜನ್ ಗಳಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಅಡಿಗೆ ಹದಿನೇಳುವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಜಿ ಆರ್. ಹಾಲಸ್ವಾಮಿ.—ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಗಮನ ಕೊಡುಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪಶುಪಾಲನೆ ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಎರಡೂ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪೈಪೋಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳ ಬಹುದು. ಒಂದು ಕಡೆ ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೀನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ, ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಊಟ ಮಾಡಬೇಕು, ಮೀನು ತಿಂದರೆ ಬುದ್ಧಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಎಚ್.ಸಿ. ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪಶುಪಾಲನೆ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರರಾಯರು ತತ್ತಿ ಕೂಡ ವೆಜಿಟೇರಿಯನ್ ಆಹಾರ, ಅದು ಪೌಷ್ಟಿಕವಾದ ಆಹಾರ, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತರೂ ಕೂಡ ಈ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡೂ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ಕೋಳಿ ಸಾಕಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಹೈನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ಆಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುವ ತಳಿಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಪೌಲ್ಟ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಅಪ್ಲೈಡ್ ನ್ಯೂಟ್ರಿಷನ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಪೌಲ್ಟ್ರಿ ಯೂನಿಟ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದು ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಿಂಗಾರೆಡ್ಡಿಯವರು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿನ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆ ನಿವಾರಿಸಲು ಮೀನುಗಾರಿಕೆಯು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಪಡೆದಿದೆ. ಒಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೀನು ಗಾರಿಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶ ಇರುವುದರಿಂದ ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡ ಬೇಕಾದುದು ಕೂಡ ಅವಶ್ಯಕ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯ ವಾಣಿ ವಿಲಾಸ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಆನಿಮಲ್ ಹಸ್ಬೆಂಡರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಒಂದು ಮೇಜರ್ ಡಿಪಾರ್ಟಮೆಂಟನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

೫-00 P. M.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ (ರಾಯಚೂರು).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನ, ಅರಣ್ಯ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಒಕ್ಕಲತನದ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹನ್ನೊಂದು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾದುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿರುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೦ರಷ್ಟು ಜನ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ

ಸರಕಾರವು ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ೧೯೬೫ರಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಡಿಪಾರ್ಟ ಮೆಂಟಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಡಿಪಾರ್ಟಮೆಂಟಿನ ಸಂಗಡ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಮೂಲಕ ೩. ೭ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಥಮತಃ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ, ದುಡ್ಡಿನ ಸೌಕರ್ಯ ದೊರೆತರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಶಕ್ತಿ ಸರಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಇನ್ನು ಎರಡನೇ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಜುಲೈ ೧೯೬೮ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದ ೫೦ ಲಕ್ಷ ರೂ. ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ೯.೧೧ ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ. ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಸುಮಾರು ೪೧ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ೮೭ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಣ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಸರಕಾರ, ಹಣ ಕೊಟ್ಟರೂ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ ೧೧ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ೪ ಕೋಟಿ ಮಾತ್ರ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮೈಸೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ, ಬೆಂಗಳೂರು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳಿಗೆ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಯೂನಿ ವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಹೋದ ವರ್ಷದಷ್ಟೇ ಹಣ ಈ ವರ್ಷ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಹಣ ಹೆಚು ಒದಗಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ಸರಕಾರಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್ಸ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಅದರ ಉಪಯೋಗ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ನೋಡಬೇಕು. ೧೯೬೭ ರಿಂದ ೧೯೬೮ರ ವರೆಗೆ ಮಾಡಿದಂಥ ಕೆಲಸ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಡಿಪಾರ್ಟಮೆಂಟಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೭೦ ಪರ್ಸೆಂಟು ಪೇಸ್ಟೇಜ ಇದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಇಟ್ಟಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಪೇಸ್ಟೇಜ ಆಗಿದೆ, ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬುಲ್ಡ್‌ಡೋಜರ್ಸ ಮತ್ತು ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ಸ್ ಯೋಜನೆ ಸರಿಯಾದದ್ದು ಆಗಿಲ್ಲ. ೫, ೧೦ ಎಕರೆ ೧೫ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ, ಅವರು ಶೇಕಡ ೭೦ರಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದರೂ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೋಆಪರೇಟಿವ್ ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ಸೊಸೈಟಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಕೊಡುವ ಸಾಲವನ್ನು ರೈತನ ಕೈಗೆ ಕೊಡದೆ, ಈ ಹಣವನ್ನು ಡಿಪಾರ್ಟಮೆಂಟಿನವರೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇಲಾಖೆ ಯವರೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಹಣದ ಸದುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ, ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚೆಚ್ಚು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ೨೮ ಪರ್ಸೆಂಟಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀರಾವರಿಯಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಉಳಿದಂಥ ೭೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇದು ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನು ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ೨೦ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗೆ ಎ. ಆರ್. ಸಿ. ಮತ್ತು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಹೆಚ್ಚಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ಇದನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಕೂಡದು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಂಪೋಸಿಯಂ ಮಾಡಿ ತಜ್ಞರೊಡನೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಯಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ, ಮಳೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಕೆಜಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ೨೦೦೦ ಕೆ.ಜಿ ಬೆಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಇಂಡಿಯನ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ರೀಸರ್ಚ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ನವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಶೇಕಡ ೭೨ ಭಾಗ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಂಥ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಂದು ಪಡೆದಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಇರಿಗೇಟೆಡ್ ಲ್ಯಾಂಡ್‌ಗಾಗಿ ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಈ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಠಾವು ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ತಮ್ಮ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಾವೇ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಹಾಗೆ ಸಾಧಿಸಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಗತಿಯೇನು, ನಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಹಣವೆಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ)

ವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಾವು ಸಾಧಿಸಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಗತಿಯೇನೆಂಬುದು ತಾನೇ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿದ್ದೇವೆಯೋ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟಾರಿಗೆ ನಾವು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣವೆಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಬೆಳೆಯೆಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ನಾನು ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ಅಂಕಿಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಇಡೀ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟುವುಗಳು. ಒಂದು ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಭತ್ತ ೧೩೭೦ ಕೆ.ಜಿ. ಒಂದು ಹೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಗೋಧಿ ೬೯೦ ಕೆ ಜಿ. ೧ ಹೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಮೈಜ್ ೯೯೦ ಕೆ.ಜಿ. ಮತ್ತು ಒಂದಹೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಕಾಟನ್ ೧೨೨ ಕೆ.ಜಿ. ಇವು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಭತ್ತ ೧೯೫೦ ಕೆ.ಜಿ. ಈ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಬಾಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹೆಕ್ಟಾರ್ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಗೋಧಿ ೩೯೦ ಕೆ.ಜಿ. ಮೈಜ್ ೬೯೦ ಕೆ.ಜಿ. ಮತ್ತು ಕಾಟನ್ ೧೦೦ ಕೆಜಿ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧಿಸಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗಿರಲಿ, ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯವಾದ ಪಾಕೀಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ; ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಕ್ಟಾರಿನಲ್ಲಿ ೧೫೧೧ ಕೆ.ಜಿ. ಭತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ; ಹೆಕ್ಟಾರಿಗೆ ೮೨೨ ಕೆ.ಜಿ. ಗೋಧಿಯನ್ನೂ; ೧೦೬೦ ಕೆ.ಜಿ. ಮೈಜನ್ನೂ ಮತ್ತು ೧೫೨ ಕೆ.ಜಿ. ಹತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿ ಸಮತೋಲಿನ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬೋರ್ ವೆಲ್ಲುಗಳ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲೇ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ೧೯೬೦-೭೦ನೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ೧೯೬೫ರಿಂದ ೧೯೬೭ರ ವರೆಗೂ ಒಂದೂ ರಿಗ್‌ನ್ನು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೀಳುವುದು ಬಹಳ ಕಡಮೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೯೧ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಖುಷ್ಕಿ ಭೂಮಿಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ರಿಗ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ೧೧೦೦೦ ರಿಗ್ಸ್‌ಗಳಿದ್ದೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಖುಷ್ಕಿ ಭೂಮಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುತ್ತದೋ ಅಂಥ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ರಿಗ್ಸ್‌ಗಳ ಅಗತ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ೬೫ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಈ ರಿಗ್ಸ್‌ಗಳ ಅಗತ್ಯ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಇವುಗಳ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲೂ ರಾಜಕೀಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ ರಾಚಯ್ಯ (ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು) :—ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಪೋಲಿಷ್ ರಿಗ್ಸ್‌ನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಈಗತಾನೆ ಒಂದು ಎಲೆಕ್ಟ್ರೀ ಮೈನರ್ ಬಂದಿದೆ ಅದನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇತ್ತೀಚಿಗೆ ೪೪ ಯಂತ್ರಗಳಿಗೆ ಆರ್ಡರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ೨೫ ಬಂದಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ : ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ನಾನು ಅರಣ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಆ ಸ್ಥಳ ರಾಯಚೂರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆಕ್ಟ್ರಾಯಿ ಗಡೀ ಸಹಾ ಇದರಲ್ಲೇ ಸೇರಿಹೋಗಿದೆ ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಹೀಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಅರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೊ ಬೆಳಸಿದ ಗಡಿಗಳ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾರೋ ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ವಿನಾ ಇಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನು ಹೋಗುತ್ತಾ ಉಳಿಯುವುದು ಸುಮಾರು ೧೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಆಗಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿ ಈ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಶುಸಂಗೋಪನದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಾನುವಾರುಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರ ರೋಗರುಜಿನಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಜಾನುವಾರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ೨೦ ಮೈಲಿ ಫಾಸಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಂದು ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಯಿಲೆ ದನಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಾನುವಾರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನಗಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ) :—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ : ಈ ದಿವಸ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಾಗ ವಹಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರೈತರಿಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೇನೂ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಶ್ರೀ ಎಚ್ ಎಂ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೇಂದ್ರದ ಒಂದು ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದೂ, ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರೇನೂ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆಪಾದನೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಉಪ-ಸಮಿತಿಯ ಛೇರ್ಮನ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರ ರಿಪೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಮೇಲೆ ಏನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಈ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಆ ರೀತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಈ ರೀತಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪೂರ್ಣ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೮೦ ಜನ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇರುವಾಗ ಸುಮಾರು ೮ ರಿಂದ ೯ ಪರ್ಸೆಂಟು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ೯೨ ಪರ್ಸೆಂಟು ಜನ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಉತ್ತಮಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಬೇಕು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನವರೂ ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಳೆ ಬಂದು ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳೆ ಆದರೆ ಅಂತಹ ಟೈಂನಲ್ಲಿ ನಾವು ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿಕೊಂಡರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ ಬೆಳೆಯೂ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಜನ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. It is a natural calamity ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಹೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ೯೨ ಪರ್ಸೆಂಟು ಜನ ಖುಷ್ಕಿ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಗಮನ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಹೊತ್ತು ಅವರ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಈ ನ್ಯಾಚುರಲ್ ರಿಸೋರ್ಸಸ್ ಏನು ಇದೆ ಅದು ೨೫-೨೬ ಪರ್ಸೆಂಟು ಮೇಲೆ ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್‌ರವರು ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ವೆಲ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್‌ರವರು ಮಾಡಿರುವುದೇನೋ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆ, ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಇವಾಗ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಕಾರ್ಯ ಉಪಯುಕ್ತವಾದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರುವುದು ಕಷ್ಟ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್.—ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಲೆಕ್ಟಿವ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಒಂದಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಬ್ಬರೇ ಕೆಲಸ

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್)

ಮಾಡಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಈ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಇದನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೂ ಹಣದ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಗ್ರೌಂಡ್ ವಾಟರ್ ಎಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಡೈರಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಮೈನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಜಿಯಾಲಜಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಆದಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮತ್ತು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಕೂಡ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ನಾವು ದೈನಂದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ೫ ಎಕರೆ ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ನ್ಯಾಷನಲೈಸ್ ಆದಮೇಲೆ ಏನು ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ? ಇದರಿಂದ ಹಣವಂತರಿಗೆ, ಬೇಕಾದಂಥವರಿಗೆ ಸುಮಾರು ೫ ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವವರಿಗೆ ಈ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಹೊರತು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲೈಸೇಷನ್ ಆದ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಅನುಕಂಪವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ನಾಗಪ್ಪ.—ಮೊದಲು ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಫೆಸಿಲಿಟೀಸ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆಯನ್ನಾಗಲಿ ಬಹುಶಃ ಸರ್ಕಾರ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಎಂದಾಗಲೀ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೦೦ಕ್ಕೆ ೭೦–೮೦ ರಷ್ಟು ಜನ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಏನು ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಸೌಲಭ್ಯವಾಗಲಿ ಈಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅವರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರೈತರಿಗೆ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರಕುತ್ತವೆ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರ ಈ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ, ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಇತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಧೋರಣೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೈತನು ಬೆಳೆದಂಥ ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೇಟು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ; ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಹೊತ್ತು ತಪ್ಪು ಯಾರದೇ ಇರಲಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈಹೊತ್ತು ಬೆಲ್ಲದ ಬೆಲೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ರೈತನು ಬೆಳೆಯುವಂಥ ಬೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆಯೋ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತುಕೋಳ ಕಮೀಷನ್ನಿನ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ೮–೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. It is inevitable on our part ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನಾದರೂ ಕೂಡ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ೧ ಲಕ್ಷ ಅಥವಾ ೨ ಲಕ್ಷ ಜನಗಳಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸವಲತ್ತು ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಕ್ಕೆ ೭೦–೮೦ ರಷ್ಟು ಇರುವ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ, ಏನು ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೀರಿ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಹೊತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಪೋರ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇಂಪೋಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಇದು ಪಾಪದ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೩ನೇ ಪೇ ಕಮೀಷನ್‌ನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಹೊತ್ತು

ಇಂಡಿಕೇಟ್ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ, ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಸರ್ಕಾರವೇ ಇರಲಿ ಅದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ಈಹೊತ್ತು ಓನೇ ಪೇ ಕಮೀಷನ್ನನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಆದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇವಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈರೀತಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ಜನ ಏನು ಇದ್ದಾರೆ ಬಹುಶಃ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಕಾಲ ದೂರವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲೇಬರ್ ಕಾಸ್ಟ್, ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ಸ್ ಕಾಸ್ಟ್, ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಕಾಸ್ಟ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ರೈತರು ಈಹೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಬೆಳೆದಂಥ ಬೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ರೇಟನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಹರಿಯದೇ ಹೋದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ತಾವು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇಂಜನಿಯರಿಂಗ್ ವಿಭಾಗವನ್ನು ಅಗ್ರೊ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ೧-೪-೧೯೭೦ ರಿಂದ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದೂ ಇದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ರೈತರು ಹಾಗೂ ಬಳಕೆದಾರರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಾ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ರೈತಾಪಿ ಜನರು ಬಡ ಜನರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಇವರುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ? ಅಗ್ರೋ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಅನ್ನು ನೋ ಲಾಸ್ ನೋ ಪ್ರಾಫೀಟ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರವೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಇದರ ನಷ್ಟ ಸರಿದೂಗಿಸಿ ರೈತಾಪಿ ಬಡಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸುಲಭ ದರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಸಿಗುವಂತೆ ಏಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುವಾಗ ತಾವು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಬಡ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇದರ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತಗಲುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜು ಪ್ಲಾಂಟು ಮತ್ತು ಡೀ ಹೈಡ್ರೇಷನ್ ಪ್ಲಾಂಟು ಹಾಕುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಇದು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಒಂದು ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜು ಪ್ಲಾಂಟು ಇರುವುದರಿಂದ ಇದು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರ ಈಗಲಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ಟೋರೇಜು ಪ್ಲಾಂಟು ಮತ್ತು ಡೀ ಹೈಡ್ರೇಷನ್ ಪ್ಲಾಂಟನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಸಾಯಿಲ್ ಟೆಸ್ಟಿಂಗು ಲ್ಯಾಬರೇಟರಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಏನು ಕಾರಣವೋ ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸಗಳೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಏಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿಯ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಸ್ಕೀಂ ಮತ್ತು ಆಯಕಟ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಜ್ ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆದು ಮಾನ್ಯ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಚಿವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಹೇಳಿದರು, ಆದರೆ ಇದು ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ ಎನ್ನುವುದೇ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇನು ಕಾರಣವೋ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸಚಿವರು ಪ್ರಾಯಶಃ ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾರೇನು ? ಇದು ಅಂಕೆ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇದೇ ಏರಿಯಾ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಸ್ಕೀಂ ಮತ್ತು ಆಯಕಟ್ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇದುವರೆಗೆ ಯಾವ ಡವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೂಡ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್‌ಬೆಂಡ್ರಿ ಇಲಾಖೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪಶುಸಂಗೋಪನ ಇಲಾಖಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಕುರಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಮತ್ತು ಹಂದಿ ಸಾಕುವಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲೂ ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಕೇಂದ್ರ,

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಕುರಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಇವುಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ, ರೈತರಿಗೆ ಇದೂ ಒಂದು ಉಪಕಸಬು ಆಗಿ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಪೇಪರಿನಲ್ಲೇ ಉಳಿದಿವೆ, ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೂ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇನೋ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕ್ಷೇತ್ರ, ರಾಣಿಬೆನ್ನೂರು ಎಂತಲೋ ಏನೋ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕುರಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಮಾಡಲು ಸುಮಾರು ಐದು ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅವರು ಒಬ್ಬರೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಡ ಬೇಕೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗದೆ ಹಾಗೆ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಕೂಡ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುವುದು, ಕುರಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ, ಕೋಳಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಹಂದಿ ಸಾಕುವಿಕೆ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಆಗುವಂತೆ ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನೊಂದು ತೊಂದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ರೈತ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಅನ್‌ಎನ್‌ಕಂಬರ್ಡ್ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಆಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ರೈತ ಆ ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈಡು ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ unencumbered Security ಅವನು ಹೇಗೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಇವನ ವೃತ್ತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಇವನಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡ ಬಾರದು ? ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬರು ಡ್ರೈವನು ಬಂದರೆ ಅವರ ವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾರು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ರೈತ ವ್ಯವಸಾಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೂ ಇದೇ ವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಏಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ರೈತರಿಗೆ ಅನ್‌ಎನ್‌ಕಂಬರ್ಡ್ ಆಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೂಲಕ ರೈತರಿಗೆ ಅವರ ವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವಂತೆ ಏಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಾರದು ? ನಮ್ಮ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಕುರಿ ಸಾಕಾಣಿಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಕೋಳಿ ಸಾಕುವಿಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಡೆವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟು ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬರೀ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಯಾವುದೂ ಕಾರ್ಯತಃ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮಿಲ್ಕ್ ಡೇರಿ ಸ್ಕೀಂ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವರ ದೃಷ್ಟಿ ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಇನ್ನೂ ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅನಿಮಲ್ ಹಸ್‌ಬೆಂಡ್ರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸ್ಟ್ರೈಕ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದಿದೆ. ಇವರ ವಿಚಾರಗಳು ತುಕೋಳ ಕಮಿಷನ್‌ಗೆ ಏಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಇವರು ಸ್ಟ್ರೈಕ್‌ನ್ನು ಕಾಲ್‌ಆಫ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ಫ್ರೀ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಂಜನೀಯರಿಂಗ್ ಪದವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವವರಿಗೂ ವೆಟರ್ನರಿ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದಿರುವವರಿಗೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ವೇತನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಿಸತ್ತಿ (ಭಟ್ಕಲ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಬಾಬುಗಳ ಮಾಗಣಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿಗಾವಹಿಸಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಧಂಧೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಖ್ಯವೊ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಮೀನಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಹಿತ. ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಷ್ಟು

ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡಬೇಕು ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಪೂರೈಸದೇ ಇರುವುದು ತುಂಬಾ ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ನಾನು ನನಗೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉದ್ಯಮ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೀನಿನ ವ್ಯವಸಾಯ ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ಉಳಿವಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಮಾರ್ಗ ಸರ್ಕಾರಿ ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೀ ಹನ್ನೆರಡು ಕೋಟಿಯವರೆಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಖರ್ಚು ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೀನು ಬಾಬಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣದ ಖರ್ಚು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವುದು, ವ್ಯವಸಾಯ, ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನೇ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೀನು ಒಂದು ಪೌಷ್ಟಿಕವಾದ ಆಹಾರ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಮೀನನ್ನು ತಿನ್ನುವವರು ಬಹಳ ಹುಷಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಇಂದು ಜಪಾನಿನವರು ಹೆಚ್ಚು ಮೀನು ತಿನ್ನುವವರು ಎಂದೂ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ ಮೀನನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಹೋದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪುಷ್ಟಿಯಾದ ಆಹಾರ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅಕ್ಕಿ ಒಂದು ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಡಯಟ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅನ್ನದ ಜೊತೆಗೆ ಮೀನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಡಯೆಟ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಮೀನು ತಿಂದವರು ಹುಷಾರಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಪಿ. ಅಪ್ಪಣ್ಣ :—ಮೀನು ತಿಂದರೆ ಮೆದಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಿಸತ್ಗಿ :—ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವು ಸಹ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಮೀನು ತಿಂದವರು ಹುಷಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತೆಗಳಲಿಕ್ಕೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹೊತ್ತು ಮೀನನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಡಾಲರ್ ಅರ್ನಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಮೀನಿನ ರಫ್ತಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನಿನ ಹೊಳೆಯೇ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ದೇವರೇ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದು ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಈ ಹೊತ್ತು ಒಂದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ನೀರಿನ ಆಶ್ರಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಹಾವಳಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಬೆಳೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಾಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮೀನಿನ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಈ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದು ತಿನ್ನಬಹುದು. ಮೀನಿನ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಂಡವಾಳವನ್ನು ತೊಡಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ದಯಾನಂದ ನಾಡಕರ್ಣಿ ಅವರು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೀನಿನ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಜಪಾನ್ ದೇಶದವರು ಬಹಳ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೪೦೦ ಮೈಲಿಗಳವರೆಗೆ ಕರಾವಳಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೀನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ ಈ ಒಂದು ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇವಲ ೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಅದವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ವರಮಾನ ತರುವಂತಹ ಉದ್ಯಮ ಇನ್ನೊಂದು ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ನಿಗಾವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ನಿದ್ದೆ ಹೋದವರನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಎಬ್ಬಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿದ್ದೆ ಹೋದಂತೆ ಸೋಗು ಮಾಡುವವರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದು ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಈ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಡಾಲರ್ ಅರ್ನಿಂಗ್ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಗಾ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಉದ್ಯಮದಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕವಾದಂಥ ಆಹಾರವು ಸಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಣ್ಣ ಕಾರು ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮೀನಿನ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೇ ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಹಣವನ್ನೇ ಬೇಕಾದರೆ ಸಣ್ಣ ಕಾರು ಯೋಜನೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು. ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಇಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಉದ್ಯಮವಾದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೇ ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ೧೯೬೪ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಿದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಬಹಳಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಿಸತ್ಗಿ)

ಮೀನಿನ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡಾಲರ್ ಅರ್ನಿಂಗ್ ಆಗತಕ್ಕಂತಹ ಈ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇರಳ ಮದ್ರಾಸ್ ಮತ್ತು ಮುಂಬೈ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡಿಯೂ ಕೂಡ ಏತಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಇದೇ ಎನಗೆ ಕೊರಗಾಗಿದೆ. ಬಹಳಷ್ಟು ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಕೂಡ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಾನಾ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಬಂಡವಾಳ ತೊಡಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ರೆಂಕೋ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಲಾಭ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅದನ್ನು ಖಾಸಗೀಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕೊಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಆ ಉದ್ಯಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಲಾಭ ತರುವಂತಹ ಈ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವರ್ಷ ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷವೇ ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಲಾಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದಯಾನಂದ ನಾಡಕರ್ಣಿಯವರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಿವಿಹಿಂಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಇಲಾಖೆ ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಭಾಸ್ಕರಶೆಟ್ಟಿ :—ಈಗಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಂ. ಜಾಲಿಸತ್ಗಿ :—ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ತೆಗಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ದುಡ್ಡು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಕಾರಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ಸ್ಯೋದ್ಯಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಡಿಬೆಂಚರ್ ಸಾಲ ಎತ್ತಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಲಿ. ಪಕ್ಷಾಂತರ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಏನಾದರೂ ನಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳು ಈ ಉದ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಕೂಡಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವಂತೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿದರೆ ಬಡವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೊರಕುವುದಲ್ಲದೆ ಇಡಿ ಶ್ರೀಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಎಂದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ಜೀವಾಳದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೮೯ ರಷ್ಟು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇದೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರಕಾರ ಶೇಕಡಾ ೬೦ ರಷ್ಟು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಫಾರೆಸ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಂದು ಅತಿ ವೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶ. ಇನ್ನೊಂದು ಅನಾವೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶ ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಅರಣ್ಯ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ಧಾನ್ಯದ ಕಣಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ೨ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ರಬ್ಬರ್ ಬೆಳೆಯಬಹುದು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕೋಕೋ ಬೆಳೆಯಬಹುದು; ಆಯಿಲ್ ಸೀಡ್ಸ್ ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂಥ ಮಳೆಯ ನೀರು ಎಲ್ಲವೂ

ಉಪಯೋಗವಾಗದೆ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೯೬೬ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೧೯೬೭-೬೮ನೇ ಇಸವಿಯ ತಮ್ಮ ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣ ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಣೆಕಟ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ೩ ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನು-ಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳದೆ ನಾವು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ, ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗದೆ ನಾವು ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಿಹಿ ನೀರಿನ ಸರೋ-ವರಗಳು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರು ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಮಿನಿಸ್ಟರಾಗಿದ್ದಾಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ಲಾನು ಮತ್ತು ಎಸ್ಟಿಮೇಟನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ೧೯೬೬ನೇ ಇಸವಿ ಹೋಗಿ ೧೯೭೦ನೇ ಇಸವಿ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ :—ಈಗಲೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೋ ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಈ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಲಿಫ್ಟ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಪಿ. ಜಾಲಿಸತ್ಗಿ :—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಅಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೇ ಆಖೈರಿನಲ್ಲಿ ೧೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಆ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಟುಮಾರೋ ಕಂಸ್‌ನೆವರ್ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮುಂದಿನ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಫಾರೆಸ್ಟನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ಮನೆ ಜಮೀನಿನ ಪಕ್ಕದವರೆಗೂ ಕಾಡು, ಯೂಕಲಿಫ್ಟ್‌ಸ್ ಮರಗಳು ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಚೀಫ್ ಕನ್‌ಸರ್‌ವೇಟರ್ ಆಫ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅವರು ನೋಡಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ತಂದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೇಯಾನ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ-ದವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಈಗ ಅದು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಪಲ್ಪ್ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುತ್ತಾರೆ ? ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬರುವಂಥಾದ್ದು ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು? ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ ? ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಯೂಕಲಿಫ್ಟ್‌ಸ್ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆ ಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೋ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂಥಾದ್ದು ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸಿ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೋ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಸ್ಟಾರ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಬೇರೆಯವರ ಕೊಬ್ಬನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ?

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಪೋರೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೋ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಯಾರೋ ತಮ್ಮ ಬಾಲಬಡುಕರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡಿ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

6 P. M.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ ಗುರೆಡ್ಡಿ (ಮುದ್ದೇಬಿಹಾಳ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಕ್ಕಲುತನ ಖಾತೆ ಯನ್ನು ನಾವು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರನೇಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ವಕ್ಕಲುತನದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೆ, ಆಹಾರದ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಹಲವು ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೂ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ವಕ್ಕಲುತನವು ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಎರಡು ಮುಖ್ಯವಾದಂತಹ ಪಾತ್ರಗಳಿವೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಹ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಮಾಡಲು ಅವರನ್ನು ತರಬೇತಿ ಮಾಡುವಂತದ್ದು. ಈಗ ವಕ್ಕಲುತನದ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರದ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾದಕಾರಣ ಅವರ ಸಿನಿಯಾರಿಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಈ ಡೆಮೋನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರ್ಸ್ ಎನಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಪ್ರಮೋಷನ್ಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ, ೧೪ ವರ್ಷವಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಬಗೆಹರಿಯದಿರುವುದರಿಂದ, ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಏನೇನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸ-ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲಾ, ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆ ಏನಿದೆ, ಅದು ನೀಜವಾದ ಬೇಡಿಕೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಫೈನಲ್ ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಲಿಸ್ಟ್ ಇನ್ನೂ ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಆಗದಿರುವುದು, ನಮ್ಮ ವಕ್ಕಲುತನದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಕೊರತೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಖಾತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಒಕ್ಕಲುತನ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ರೈತರ ದೇಶ ಇದು ರೈತರ ನಾಡು, ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರೈತರ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಸಾಕೆಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಏನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ತೃಪ್ತಿ ಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ನಾವು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಕ್ಕಲುತನ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಡೆಮಾನ್‌ಸ್ಟ್ರೇಟರ್ಸ್, ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ವೆಟರಿನರಿ ಕ್ಲಾಸ್ I ಪೋಸ್ಟುಗಳು ಹಾಗೆಯೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತಿಗೂ, ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳ, ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಮುಸಕಿನ ಜೋಳ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ರೀತಿಯ ಹೈಬ್ರಿಡ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅವುಗಳ ಪ್ರಗತಿ ಏನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇದರ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಕೂಡ ಇಂಪ್ರೂವ್‌ಮಾಡುವದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗ ಹೈಬ್ರಿಡ್ ಜೋಳವಾಗಲಿ ಮುಸಕಿನ ಜೋಳವಾಗಲಿ, ಬಹುದಿನ ಇಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಇಟ್ಟರೆ ಅವುಗಳು ಕೆಡುತ್ತವೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬೆಳೆದಂತಹ ಜೋಳ ಇವತ್ತು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಕ್ವಾಲಿಟ್ಟಿ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅದರಂತೆ ವಕ್ಕಲುತನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ನೀರು, ಗೊಬ್ಬರ, ಮಣ್ಣು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿ ನಾಶಕ ವಸ್ತುಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದು. ಇದರ ಸಲುವಾಗಿ ರಾಜ್ಯಸರ್ಕಾರದವರು ನಾನಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ತುತ್ಯಾರ್ಹವಾದದು. ಈ ಭೂಮಿಯ ಸಂಪತ್ತು ಏನಿದೆ, ಅದನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಅದು ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಈಗ ಈ ಸಮಪಾತಳಿ ಒಡ್ಡುಗಳ ಕೆಲಸ ಕೇವಲ ಮರೆಡಿ ಮತ್ತು ಮಸಾರಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏನು ಲಾಭವಾಗಿದೆ ಅಂದರೆ, ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಪರಸೆಂಟ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಈ ಮಣ್ಣಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಕೆಲಸ ಅದು ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಿ. ಯಾವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಯಾವ ಭೂಮಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭೂಮಿಇದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ತಾವು ಏನು ಈ ಕಂಟೂರ್ ಬಂಡಿಂಗ್‌ನ ಸಲುವಾಗಿ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬಡ ಜನರಿಂದ ಕಸಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡು ಹಾಕಿದ ಭೂಮಿಗೆ ಮಾಫಿ

ಮಾಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಇವತ್ತು ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಲಿ ಎಂದು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವಂತದ್ದು ಆ ರೀತಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದನ್ನು ತಿರುಗಿ ಪಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಕೇಳಿ-ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಸಮಪಾತಳಿ ಒಡ್ಡನ್ನು ಕೇವಲ ಮಸಾರಿ ಮತ್ತು ಮರಡಿ ಭೂಮಿ-ಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬಂದಾಗ, ಅದು ಮಣ್ಣನ್ನು ತಡೆಯದೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಎರೆ ಮಣ್ಣಿನ ಭೂಮಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಬಹುದು. ಅಂಥ ಒಡ್ಡುಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಯಾವ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವು ಇಲ್ಲದೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಹುದು. ಈಗ ಬಿಜಾಪುರದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ, ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭೂಮಿಗಳು ಸವುಳ್ಳ ಭೂಮಿಗಳಾಗಿವೆ ೧೦೦ ಚೀಲ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೀಲ ಕೂಡ ಬೆಳೆಯದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯ್ತು, ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ವಸ್ತುಗಳ ಮತ್ತು ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಗೊಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ಬಹಳ ದುಬಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ರೈತರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ದುಬಾರಿ ದರವಾಗದೇ ಇರುವಂತೆ ಅರ್ಧ ಬೆಲೆ-ಯನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಶೇಕಡ ೭೫ರಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ರೈತ ತಾನು ಬೆಳೆದಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆ ಬಂದರೂ ಮೊದಲಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರೈತ ಬೆಳೆದಂಥ ಮಾಲುಗಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಒಂದು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಕೃಷಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಅವರು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಉತ್ಸಾಹ ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ಅವರ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಈ ಕೃಷಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಕ್ಕಲುತನವ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲಕಾಲ ಮುಂದೂಡಬೇಕು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಯನು ಕುಂಠಿತ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ವಿಹಿತವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಈಗ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಶುಸಂಗೋಪನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಡಾಕ್ಟರು-ಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಔಷಧಿಗಳನು ಕೊಡುತ್ತಾರೊ ಅದರಂತೆ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ಏಕೆಂದರೆ- ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಸಂಪತ್ತು, ಪಶುಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ಬರುವ ರೋಗಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರಕ್ಷಣೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ರೈತರ ಸ್ವತ್ತಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ಕೆಲವುಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡರೋಗ ವೆಂಬ ಕಾಯಿಲೆ ಬರುತ್ತದೆ ಅಂಥಕಡೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ಹೋಗ-ಲಾಡಿಸುವುದಕೋಸ್ಕರ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಇನೊಂದು ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ (ಸ್ಟಾಕ್‌ಮೆನ್) ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಪಶುಸಂಗೋಪನೆಯಲ್ಲಿ ತಳಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದು ೪ ಸೆಂಟರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಯಾವ್ಯಾವ ಜನತೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ, ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಲೋಕಲ್ ಬ್ರೀಡ್ಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ವಿಚಾರ ವನ ಬೆಳೆಸುವುದು ಕೇವಲ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಅಥವಾ ಕಾರವಾರ ಸೈಡ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪು. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕು. ಇವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಇದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಭೂಮಿ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಗುರೆಡ್ಡಿ)

ಅದನ್ನು ಬೆಳಸಬೇಕು. ವನಸಂಪತ್ತು ಬೆಳೆಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಅದರ ಸಂರಕ್ಷಣೆಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದಂಥ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದರೆ, ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಉಗ್ರ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಹಾಲಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗ ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕಾರವಾರ ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ನೆಗ್‌ಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬರಗಾಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವೇ? ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಹಾಲಿನ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ (ಬೀರೂರು) — ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಸಚಿವರ ಅಂದರೆ, ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಸಚಿವರು, ಅರಣ್ಯ ಶಾಖಾಸಚಿವರು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತಾ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲು ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಕರ್ಷಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರೂಪಿಸಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದವರು ರೈತರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಅವರ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ೫ ಅಥವಾ ೧೦ ಎಕರೆ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಹೀನ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹೇಳಲಾರದಷ್ಟು ತೊಂದರೆಗಳು ಆಗಿವೆ ಅಂತಹವರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸ ನಿರೂಪಣೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ. ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಅನೇಕ ಇವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು ಎಲ್ಲಾ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದಂಥ ಉತ್ತಮವಾದ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಗೊಬ್ಬರದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತನಾದವನ್ನು ಅದನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂತಹವರಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅವರು ಬೆಳೆದಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಬೆಲೆ ಸಿಗುವಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇಲ್ಲ. ಗೊಬ್ಬರದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಆ ವಿಚಾರ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇವರು ಕೊಡುವ ಬಡ್ಡಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಆ ಹಣದಿಂದ ಗೊಬ್ಬರವನು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊಬ್ಬರದ ಬಗ್ಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಣ ರೈತರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲ: ಅನುಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

"The Committee reiterates their earlier observations and desire that action be taken on the officers responsible for defeating the object of the scheme and incurring unnecessary expenditure on interest charges. The Committee may be informed of the action taken on their recommendations ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ "the Khariff season being over by the time the loan was sanctioned" ರೈತರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಅಂತ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಆದರೆ ಆ ಹಣ ಬಂದಾಗ ರೈತರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಲಭಿಸದೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಆ ಕಡೆ ಹೇಳಿದರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆ ಪ್ರೊಸರ್ ಛಚನೆಯಾಗಿದೆ, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಅನುಕೂಲ ಯಾರಿಗೆ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು?

ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರೈತರಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಒಬ್ಬಬ್ಬರ ಜೊತೆಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರು ಆಗಿರಬಹುದು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆದವರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಗಿರಬಹುದು. ಅವರಿಗಿಂತ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರಾಗಿರಬಹುದೇ ಹೊರತು ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಅನುಕೂಲವೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಬರೀ, ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಇಲಾಖೆ ಬೆಳಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಖಂಡಿತ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬೇಕು. ಈ ಹೊತ್ತು ಹೇಳುವುದಾದಾರೆ ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರುಗಳನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀದ್ದೀರಿ. ದೇವರೇ ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಬುಲ್‌ಡೋಜರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಬೋರಿಂಗ ಮಿಷಿನ್ ಬೇಕು ಎಂದರೆ ಆಫೀಸರನ್ನು ಇನ್‌ಫ್ಲೂಯನ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಯುವರೆಗೆ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಡಳಿತ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ರೈತರಿಗೆ ಉದ್ಧಾರವಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ೨೦-೩೦ ಸಾವಿರ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಿರಿ ಎಂದು ೯-೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು ? ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಫೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕು, ಆ ಸ್ಟಾಂಪ್ ಫೀಜನ್ನು ರಿಯಾಯಿತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತರ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ?

ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದುಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಮೂರು ಸಲ ಕೇಳಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಬಾವಿತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ನಾಚಿಕೆ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಬಹುದು ಆದರೆ ಅದನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಇಲ್ಲ. ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೇನೋ ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದೆ ಉಳಿಯುವುದು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ನೀತಿ ಆಗಿದೆ. ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾಗ ಬೇಕಾದರೆ ರೈತನಿಗೆ ಬೀಜ, ಗೊಬ್ಬರ, ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕವನ್ನು ರಿಯಾಯಿತಿ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಒಣ ಜಮೀನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಬೋರ್ ವೆಲ್ ತೆಗಸಿ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಬೋರ್ ವಲ್ ಡ್ರಿಲ್ಲಿಂಗ್ ಮಷಿನ್ ಸಿಗುವುದೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಯಿತು. ಇದುವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಆದದ್ದು ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ರೈತನ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಬೆಳೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಭುಜ ತಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ನೀವು ಏನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಕ್ರಿಮಿನಾಶಕ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೇಕಡಾ ೫೦ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಈಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಅಕೌಂಟ್ಸ್ ಸಮಿತಿಯವರ ವರದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬೋರ್‌ವೆಲ್ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಕ್ರಾಂತಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು ಈ ಹೊತ್ತು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರ ಸಮಸ್ಯೆ, ಭೂರಹಿತ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸದ ಹೊರತು ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಾತು ಮುಗಿಯಿತು.

ಇನ್ನು ಪಶುಸಂಗೋಪನೆ ಮತ್ತು ಪಶು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪಶುಸಂಗೋಪನ ಪಶುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬರೀ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೇ ಸಾಲದು. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಔಷಧಿಗಳೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಾರ್ಚಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಔಷಧಿ ಕೇಳಿದರೂ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಔಷಧಿಗಳು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪಶುಸಂಗೋಪನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅಮೃತಮಹಲ್ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಉತ್ತು ಬಿತ್ತು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೀರೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬುಲ್‌ರೇಸಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್ ಫೇಲ್ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಸ್ಕೀಂ ಅನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಮಲ್ಲಪ್ಪ)

ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡತಕ್ಕ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದು. ರೈತರಿಗೆ ಹೋರಿಗಳು ಬೇಕು. ಈ ಬುಲ್ ರೈಸಿಂಗ್ ಸೆಂಟರನ್ನು ತಾವು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯೇ ಕಾರಣ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅರಣ್ಯ ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಸೌದೆ ಸಾಗಿಸಲು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬರುವುದು ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಚಾನಲ್ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮರ ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮರಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ಕೀಂ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ. ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಆಗುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಯಾತಕ್ಕ ಹಿಂದೆ ಬೀಳುತ್ತಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಅಕ್ಟ್ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ರೂಲ್ಸ್ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಳೇ ರೂಲ್ಸ್ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ರೈತರ ಹಿತಸಾಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊಸರೂಲ್ಸನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಅನುಕೂಲಗಳು ಇವೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೊ ? ಮಲೆನಾಡು ರೈಟ್ಸ್ ಅಂಡ ಪ್ರಿವಿಲೇಜಸ್ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿ ದುಡ್ಡು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗು ತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯ ಬೆಳೆಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇರತಕ್ಕ ಮರಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯದೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಉಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು.

ಇನ್ನು ಮತ್ಸ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಮೀನು ತಿನ್ನುವವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ತರಕಾರಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಅವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಐ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ (ಹೊಸನಗರ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಈ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಒಂದುಕೋಟಿತೊಂಭತ್ತೆರಡು ಸಾವಿರ ಇನ್ನೂರನಾಲ್ಕು ಸ್ಕ್ವೇಯರ್ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ಸ್ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೩೫ ಸಾವಿರ ೨೮೯ ಸ್ಕ್ವಯರ್ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ಸ್ ಕಾಡು ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಾವು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡಾ ೧೮ರಷ್ಟು ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಭಾರತ ದೇಶದ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳೊಡನೆ ತುಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ಇಡೀ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೨೨ರಷ್ಟು ಕಾಡು ಇದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡಾ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಕಾಡು ಇದೆ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫಾರೆಸ್ಟ ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದಷ್ಟು ಕಾಡು ಇರಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ ೧೮ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕಾಡು ಇದೆ.

೬-೩೦ P.M.

ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ೧೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಕ್ರಮ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ಕೊಡಗು, ಮೈಸೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಮತ್ತು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೩೦ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶ ಇದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು, ಕೋಲಾರ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ, ಬಿದರ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೪.೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ, ಗುಲ್ಬರ್ಗದಲ್ಲಿ ೪.೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ೪.೯ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರದೇಶದ ಕಾಡು ಇರತಕ್ಕ ಜಿಲ್ಲೆ ಎಂದರೆ ಮಂಡ್ಯ

ಜಿಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೨ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ನ್ಯಾಷನಲ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಪ್ರಕಾರ ಮೂರನೇ ಒಂದು ಭಾಗದ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ೨೭ ಸಾವಿರದ ೮೨೦ ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅಫಾರೆಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶ ಎಂದರೆ ೨೭,೮೨೦ ಸ್ಕ್ವೇರ್ ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಇದೆಯೇ ? ಇದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ ಬೇಕು ? ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನ ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತು ಅಂಥಾ ಯೋಜನೆ ಇದ್ದು ಅಂದಾಜಾಗಿರುವುದು ಇದ್ದರೆ ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬೆಳೆಸಲು ಒಂದು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇದೆಯೇ ? ಇದ್ದರೆ ಅದರ ರೂಪರೇಖೆ ಏನು, ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಮಲೆನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ರೈತರಿಗೆ ಈ ಇಲಾಖೆಯವರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ, ರಾಜಮಹಾರಾಜರ ಕಾಲದಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನ ರೈತರು ಕೆಲವು ಪ್ರಿವಿಲೇಜಸ್ ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಹೊನ್ನೆ, ಮತ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಯ ಮರಗಳನ್ನು ಡಿಪೋಗಳಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅವರಿಂದ ೧೦ ರಿಂದ ೧೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳವರೆಗೂ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಇಷ್ಟು ವರಮಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಾವು ಮಾಡಿದ್ದಾದರೂ ಏನು ? ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅರಣ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗಾಗಲಿ, ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಾಗಲಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಾ ? ಮಲೆನಾಡಿನ ರೈತರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎಂಬುದು ಇವತ್ತು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತು ? ಆ ಜನತೆಯ ಉದ್ಧಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅಂಕಿಅಂಶ ಇಟ್ಟಿದ್ದಿರಾ ? ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಅಥವಾ ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಮಾಡಿದಂಥ ಪಾಪ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೆಣ್ಣೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಣ್ಣ ಈ ರೀತಿ ಖಂಡಿತ ಮಾಡ ಬಾರದು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಬಹಳ ಸಹನೆಯಿಂದ ಇರತಕ್ಕವರು, ಅಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಬ್ಬರ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ೬೧-೬೨ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕೇವಲ ೮ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕೂಡ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕೇಳಿದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ರಬ್ಬರ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಹಂಚಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ ದೆ. ಇಂಡಿಯನ್ ರಬ್ಬರ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಶಿಫಾರಸಿನಂತೆ ಇದರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದರು, ರಬ್ಬರ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಯಾರಿಗೂ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲ. ಸಿಲೋನ್ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಅವಶ್ಯಕ. ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆ ಇದು, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ರಬ್ಬರ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ತಜ್ಞರು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತರಪೇತಾದ ತಜ್ಞರು ಇಲ್ಲದೇ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅದು ಫೈಲ್ಯೂರ್ ಆಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಎಕರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲಿ ರಬ್ಬರ್ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿ, ಆ ಪ್ರದೇಶ ಉತ್ತಮವಾದುದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತಕ್ಕ ಗಂಧದಮರದ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರೀ ಸ್ಕ್ವಾಡ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ)

ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ ೩ ವರ್ಷ ಕಠಿಣ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫಾರಂ ಫಾರೆಸ್ಟ್ರೀ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪಂಚಾಯ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪಂಚಾಯ್ತಿ ಆಗಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡು ಆಗಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದ ಫಾರಂ ಫಾರೆಸ್ಟ್ರಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಕಿಅಂಶ ಇಲ್ಲ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮಂಟ್ ಮತ್ತು ಎನ್‌ಇಎಸ್ ಪ್ರೋಗ್ರಾಂ ಪೀರಿಯಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ? ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಆಲೂರು ಹನುಮಂತಪ್ಪ.—೧೯೭೦-೭೧ಕ್ಕೆ ೧೫ ಲಕ್ಷ ಇದೆ, ನಾನು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ ಸಂಗಡ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ತಾಲ್ಲೂಕುಬೋರ್ಡ್ ಸೇಕಡ ೨೦, ಗ್ರಾಮ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಸೇಕಡ ೩೦, ಸಹಕಾರ ಸೇಕಡ ೫೦ ಭಾಗ ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಸುಮಾರು ೩೦ ಲಕ್ಷ ಫಾರಂ ಫಾರೆಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ:— ಇನ್ನೂ ಫಾರಂ ಫಾರೆಸ್ಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡೇ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಫಾರಂ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿಲ್ಲ, ಹಾಗಿದ್ದಮೇಲೆ ವಾಚ್ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆಯವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡುಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಫಾರಂ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ನಮ್ಮ ರೈತರಿಗೆ ಈಗ ಕಿರುಕುಳವಿದೆ, ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೫ ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಗೋಮಾಳವಿದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ೧ ಲಕ್ಷ ೫೫ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಗೋಮಾಳವನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಪಂಚಾಯಿತಿಯನ್ನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ, ಅದು ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಹೊಸ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಪಡೆದು ರೈತರ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಟ್ರೆಂಚಸ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರ ದನಗಳು ಆ ಟ್ರೆಂಚ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಇಲಾಖೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅವರು ರೈತರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂದು ಅನೇಕ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ಬಂದಿವೆ. ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅವರು ದೂರುಗಳಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸದವರೆಗೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಸಾಗರ ಡಿವಿಜನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫೀಸರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಸರಕಾರ ಸೌಜನ್ಯಶೀಲರನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿದೆ. ಇಂದು ಟ್ರೆಂಚಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ೧ ಲಕ್ಷ ೫೫ ಸಾವಿರ ಎಕರೆಯನ್ನು ಯಾವ ನೈತಿಕ ತಳಹದಿಯಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು? ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯ ಹಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ದನ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂದು ಅಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನೂ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಿಸ್ಟಮ್ಯಾಟಿಕ್ ಮೆಥೆಡ್ ಇಲ್ಲದೆ, ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಬೇಕಾದ ಕಡೆ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗೋಮಾಳದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಎಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ ಅಂಥ ಕಡೆ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡಿ.ಸಿ. ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಿಜೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಗೋಮಾಳ ಇಲ್ಲ, ರೈತರ ತಕರಾರಿದೆ ಎಂಬುದು. ಹಿಂದೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಗೋಮಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿರುವವರಿಗೆ ಗೋಮಾಳ ಸಾಕಷ್ಟಿಲ್ಲ, ಆದುದರಿಂದ ಒಂದು ಎಕರೆ ಕೂಡ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂಡಾರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಸಾವಿರಾರು ಜನರಿಗೆ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅಲ್ಲಿ ನೀಲಗಿರಿ ಮರ ಮತ್ತು ಸಾಗುವಾನಿ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜನರು ಭೂಮಿ ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡದೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ನೀಲಗಿರಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್, ಸಾಗುವಾನಿ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್, ಗೇರುಬೀಜ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನೈತಿಕ ಬೆಂಬಲವಿದೆಯೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವಾಗ ಅನೇಕ ದೂರುಗಳು ನಮಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅವು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಂಪರ್ಕವಿರುವ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರಿಂದ ಮತ್ತು ರೈತರಿಂದ ಬಂದಿವೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬ ದೂರಿದೆ. He has become hamlet. He dreams and dreams, but never puts it into action. ಎಂದು ಅನೇಕ ರೈತರಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಫೈಲುಗಳನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ರೈತರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI ALUR HANUMANTHAPPA.— Sir, let the Hon. Member quote the specific instances.

SRI H. SIDDAVEERAPPA.— I would like to ask the Hon. Minister, whether I had not brought to his notice about the grave injustice done in the matter of Indian Forest Services. This matter was brought to your notice more than a year back. The High Court gave its final verdict in favour of these officers. I want to know what action you have take in this matter?

SRI ALUR HANUMANTHAPPA.— Regarding the allegation made by Hon. Member Sri Siddaveerappa, the Hon. House is aware that the policy of I. F. S. has been adopted by Government of Mysore prior to 1956 the list of selected I.F.S. had been published as per the selection list of the Government of India. The persons aggrieved and not selected filed a writ in the High Court and on technical grounds the High Court struck down the entire list. We have referred the matter to the Government of India to clarify the position. This is a question pertaining to Indian Forest Services. There was no fault on the part of any officers. Only on technical grounds the list was struck down by the High Court, since the Chief Conservator of Forests in Mysore was the Member of the Selection Committee. Now the matter is pending before the Government of India. Also a leave to appeal to the Supreme Court in the matter has been filed in the High Court of Mysore. The matter was also discussed in the cabinet and we extended the period of service up to 31st March 1970.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I want you to get the file and examine it. These people with a view to favour some of their own favourites, have continued some persons by giving extension at the cost of our officers who have to get promotions. Still, this Minister stands before this House and he has the temerity to say that the delay is due to something else. This itself shows how incompetent he is.!

Sri Alur Hanumantappa.—Has the Hon-Member any proof to show that any favourtism is shown to anybody ? We have to go according to the rules of procedure. When the policy has been adopted by the Government of Mysore we have accepted the policy like the other States in India. The Government of India is asked to clarify, and we are waiting for their communication, we wanted to know whether they are going in appeal to the Supreme Court. Recently we have received a communication from the Government of India. The matter is before the Cabinet. I cannot say today what will be the final decision in the matter.

ಶ್ರೀ ಐ. ಸೋಮಶೇಖರಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ಧವೀರಪ್ಪನವರು ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನಾನೂ ಸಹ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಜೂನಿಯರ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಸೀನಿಯರ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ತರತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಯಾರಿದ್ದರು ಅಂಥ ಸೀನಿಯರ್ ಆಗಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಸೌದೆ ಮತ್ತು ಇದ್ದಿಲು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ೧೪ ಲಕ್ಷ ಚೀಲ ಇದ್ದಿಲು ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಲಾರಿಗೆ ಚೀಲಗಳನ್ನು ತುಂಬುವಾಗ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ ೧೪೦ ಅಥವಾ ೧೫೦ ಚೀಲಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ೨೦೦ ಚೀಲ ತುಂಬಿರುವುದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವಂಥ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಾರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಬರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಾರ್ಡ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ ಕ್ಯಾಂಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಷೆಡ್ ಸಹ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಾರ್ಡ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ ಮುಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಗಂಟೆ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ, ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಲಾರಿಯಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಚೀಲ ತುಂಬಿರುವುದಾಗಿ ಪರ್ಮಿಟ್ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವುದು ೧೪೦-೧೫೦ ಚೀಲ ಇದ್ದಿಲು ಮಾತ್ರ. ೪೦—೫೦ ಖಾಲಿ ಗೋಣಿ ಚೀಲಗಳನ್ನು ತುಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ೨೦೦ ಚೀಲ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ೧೪೦ ಚೀಲ ಇದ್ದಿಲು ಬಂದರೂ ಸಹಿತ ಖಾಲಿ ಚೀಲಗಳನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ೨೦೦ ಚೀಲ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಎಂದರೆ ಒಂದು ಲಾರಿಗೆ ೪೦-೫೦ ಖಾಲಿ ಚೀಲಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೂರ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಪಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭದ್ರಾವತಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕೇಸುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಅದರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ೨೫ ರೂಪಾಯಿ, ೫೦ ರೂಪಾಯಿ ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿ ದಂಡ ಹಾಕಿ, ಪುನಃ ಅದೇ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರನಿಂದ ಸಪ್ಲೈ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ಸರಬರಾಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತ ಇದೆ. ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬೊಂಬನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೇ ಲಾರಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಬಿಲ್ ಕೊಡುವಂಥ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಲಾರಿ ನಂಬರು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಲಿಗೆ ಬೊಂಬು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಲಾರಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಂದಂತೆ ಅದೇ ಲಾರಿ ನಂಬರನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಿ ಬಿಲ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ದುರ್ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಇದ್ದಿಲು, ಸೌದೆ ಮತ್ತು ಬೊಂಬು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಈ ದುರ್ವ

ವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಿರುವವರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು, ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿ ದಂಡ ವಿಧಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರರ ಮೇಲೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಹಣ ಪೋಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—The House now stands adjourned to meet tomorrow at 1-00 P. M.

The House adjourned at fifty-five Minutes past 6 of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 10th March 1970.

WD 14716—GPB—550—11-8-70